

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาโปรแกรมการเขียนการสอนภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างดำเนินการใช้โปรแกรมฯ จากพอร์ตโฟลิโอ (Portfolio) แบบวิเคราะห์และบันทึกระดับขั้นความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราว แบบวิเคราะห์และบันทึกระดับขั้นความพึงพอใจในการอ่าน แบบวิเคราะห์และบันทึกระดับขั้นความพึงพอใจในการเขียน แบบสรุประดับขั้นความสามารถทางภาษาของนักเรียนเป็นรายบุคคล (Individual Profile) แบบสรุปการประเมินระดับขั้นความสามารถทางภาษาของนักเรียนในชั้นเรียน (Group Profile) และข้อมูลจากวิทัศน์ จากนั้นผู้วิจัยนำข้อมูลทั้งหมดที่ได้มาวิเคราะห์สรุปผลเพื่อปรับปรุงและนำเสนอโปรแกรมฯ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับขั้นความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราว ความพึงพอใจในการอ่าน และความพึงพอใจในการเขียนของนักเรียน แบ่งออกเป็น 3 ตอนย่อย ดังนี้

ตอนที่ 1.1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติเกี่ยวกับระดับขั้นความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราวของนักเรียน เมื่อเริ่มและสิ้นสุดการทดลอง

ตอนที่ 1.2 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติเกี่ยวกับระดับขั้นความพึงพอใจในการอ่านของนักเรียน เมื่อเริ่มและสิ้นสุดการทดลอง

ตอนที่ 1.3 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติเกี่ยวกับระดับขั้นความพึงพอใจในการเขียนของนักเรียน เมื่อเริ่มและสิ้นสุดการทดลอง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยายเกี่ยวกับระดับขั้นความสามารถทางภาษาของนักเรียน ระหว่างการดำเนินการใช้โปรแกรม

ตอนที่ 2.1 ผลการวิเคราะห์เชิงบรรยายเกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงของนักเรียนในด้านความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราว

ตอนที่ 2.2 ผลการวิเคราะห์เชิงบรรยายเกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงของนักเรียน
ในด้านความพึงพอใจในการอ่าน

ตอนที่ 2.3 ผลการวิเคราะห์เชิงบรรยายเกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงของนักเรียน
ในด้านความพึงพอใจในการเขียน

ตอนที่ 2.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยายเกี่ยวกับระดับขั้นความสามารถ
ในการเรียบเรียงเรื่องราว ความพึงพอใจในการอ่านและความพึงพอใจในการเขียนของ
นักเรียน 1 คน

ตอนที่ 2.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยายเกี่ยวกับระดับขั้นความสามารถ
ทางภาษาด้านอื่นๆของนักเรียน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินโปรแกรม เอกสาร สื่อและเครื่องมือ
ประเมินในโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้ทรงคุณวุฒิ แบ่งออกเป็น 2 ตอนย่อย ดังนี้

ตอนที่ 3.1 ผลการวิเคราะห์ประเด็นการปรับปรุงโปรแกรมการเรียนการสอน
ภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากข้อค้นพบของ
ผู้วิจัยและคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

ตอนที่ 3.2 การนำเสนอผลการประเมินเกี่ยวกับร่างสาระของโปรแกรมฯ คู่มือ
การใช้โปรแกรมฯ แผนการจัดกิจกรรมและเอกสารต้นแบบเครื่องมือประเมินของโปรแกรม
การเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ตอนที่ 4 โปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานสำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ฉบับสมบูรณ์

เพื่อให้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดลอง และการแปลความหมายจากการวิเคราะห์
ข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดคสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนที่ 1
(ตารางที่ 8, 10 และ 12) ดังนี้

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มประชากร

R แทน ผลรวมอันดับที่ของเครื่องหมายบวกและเครื่องหมายลบ

T แทน ค่าสถิติ T ใน Wilcoxon Matched Pairs Signed-Rank Test

รายละเอียดของการวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละตอน มีดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับขั้นความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราว ความพึงพอใจในการอ่าน และความพึงพอใจในการเขียน แบ่งผลการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ตอนย่อย ดังนี้

ตอนที่ 1.1 ผลการวิเคราะห์ทางสถิติเกี่ยวกับระดับขั้นความสามารถในการเรียบเรียง เรื่องราวของนักเรียน เมื่อเริ่มและสิ้นสุดการทดลอง แบ่งผลการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1.1.1) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสืบแสดงการเปลี่ยนแปลงของจำนวนนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราวของนักเรียนในแต่ละระดับขั้นของแต่ละสัปดาห์

ตารางที่ 7 จำนวนนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราวในแต่ละระดับขั้นใน ของแต่ละสัปดาห์

	สัปดาห์ที่	1	2	3	4	5	6
ระดับขั้นความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราว							
ขั้นที่ 8	เขียนเรื่องที่มีความต่อเนื่องและมีความสมบูรณ์ในเรื่อง			1	3	5	1
ขั้นที่ 7	เขียนเรื่องที่มีความต่อเนื่อง แต่จบอย่างห้วนๆเรื่องไม่สมบูรณ์		1	3	5		1
ขั้นที่ 6	แต่งเรื่องและเขียนเล่าเป็นเรื่องแต่ความยังไม่สัมพันธ์กัน		4	4	1	4	2
ขั้นที่ 5	วาดรูปและเขียนข้อความ 2-4 ประโยค ประกอบภาพ	1		1	2	2	
ขั้นที่ 4	วาดรูปและเขียนข้อความ 1 ประโยคประกอบภาพ		2		2	4	8
ขั้นที่ 3	วาดรูปและเขียนเป็นคำๆประกอบภาพ	6	12	8	7	5	6
ขั้นที่ 2	วาดรูปตามที่ต้องการและพูดเล่าประกอบได้	10	1	3			2
ขั้นที่ 1	วาดเฉพาะรูปหรือเล่าเรื่องที่ขัดแย้งกับภาพ	3					

- ระดับขั้นที่มีจำนวนนักเรียนสูงสุดในแต่ละสัปดาห์

จากตารางที่ 7 พบว่า นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงในด้านความสามารถในการเรียบเรียง เรื่องราวในรายละเอียด ดังนี้คือ

สัปดาห์ที่ 1 นักเรียนครึ่งหนึ่ง(10คน) อยู่ในขั้นที่ 2 วาดรูปตามที่ต้องการและพูดเล่า ประกอบได้ โดยมีนักเรียน 3 คนอยู่ในขั้นที่ 1 ซึ่งเป็นขั้นต่ำสุด คือ วาดเฉพาะรูปหรือเล่าเรื่อง

ที่ขัดแย้งกับภาพ และ 1 คนอยู่ในชั้นที่ 5 วาดรูปและเขียนข้อความ 2-4 ประโยคประกอบภาพ ซึ่งเป็นชั้นที่สูงที่สุดของกลุ่มในสัปดาห์ที่ 1

สัปดาห์ที่ 2 นักเรียนส่วนใหญ่(12คน) อยู่ในชั้นที่ 3 วาดรูปและเขียนเป็นคำๆประกอบภาพ โดยมีเพียง 1 คนยังอยู่ในชั้นที่ 2 ซึ่งเป็นชั้นที่ต่ำสุดของกลุ่ม และมี 1 คน พัฒนาไปถึงชั้นที่ 7 เขียนเรื่องที่มีความต่อเนื่อง แต่จบอย่างห้วนๆ เรื่องไม่สมบูรณ์

สัปดาห์ที่ 3, 4, 5 นักเรียนจำนวนมากอยู่ในชั้นที่ 3 (8 คน, 7 คน และ 6 คน ตามลำดับ) โดยมีจำนวนนักเรียนในชั้นต่ำที่น้อยลงเรื่อยๆ ขณะที่จำนวนนักเรียนในชั้นสูงเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ในสัปดาห์ที่ 3 มีนักเรียนที่พัฒนาถึงขั้นสูงสุด คือ ชั้นที่ 8 เขียนเรื่องที่มีความต่อเนื่องและมีความสมบูรณ์ในเรื่อง จำนวน 1 คน และเพิ่มเป็น 3 คน ในสัปดาห์ที่ 4 และ 5 คน ในสัปดาห์ที่ 5 ตามลำดับ ขณะที่ในสัปดาห์ที่ 4 และ 5 นักเรียนได้พัฒนาไปจนถึงขั้นต่ำที่สุดของกลุ่มเลื่อนจากชั้นที่ 2 เป็นชั้นที่ 3

สัปดาห์ที่ 6 นักเรียนจำนวนมาก(8 คน) ได้พัฒนาไปสู่ชั้นที่ 4 วาดรูปและเขียนข้อความ 1 ประโยคประกอบภาพได้ อย่างไรก็ตาม จำนวนนักเรียนที่อยู่ในชั้นสูงได้ลดลง และชั้นที่ต่ำที่สุดของกลุ่ม ได้ลดลงมาเป็นชั้นที่ 2 วาดรูปตามที่ต้องการและพูดเล่าประกอบได้แทน

สรุป กลุ่มนักเรียนได้พัฒนาจากระดับชั้นที่ 1 ทั้งหมด เมื่อสิ้นสุดการใช้โปรแกรมในสัปดาห์ที่ 6 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1.1 กล่าวคือ เมื่อสิ้นสุดการทดลองใช้โปรแกรมร้อยละ 100 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด มีระดับขั้นความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราวสูงขึ้นกว่าเมื่อเริ่มเข้าโปรแกรม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.1.2) ผลการวิเคราะห์ทางสถิติเปรียบเทียบระดับขั้นความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราวเมื่อเริ่มและสิ้นสุดการทดลอง

ตารางที่ 8 การเปรียบเทียบระดับขั้นความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราวของนักเรียนเมื่อเริ่มและเมื่อสิ้นสุดการทดลอง

เครื่องหมายของผลต่างของอันดับ ระดับขั้นเมื่อเริ่มและสิ้นสุดการทดลอง	ผลรวมของอันดับความเครื่องหมาย (R)	T
บวก (เริ่ม > สิ้นสุด)	0	0
ลบ (สิ้นสุด < เริ่ม)	210	

$$T_{01} = 37, N = 20$$

จากการนำข้อมูลดิบที่ได้นำเสนอในตารางที่ 7 มาวิเคราะห์ทางสถิติ และเสนอในตารางที่ 8 พบว่าค่า T ที่คำนวณได้ ($T = 0$) มีค่าน้อยกว่าค่า T ที่เปิดตาราง ($T = 37$) แสดงว่านักเรียนมีระดับขั้นความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราวเมื่อสิ้นสุดการทดลองสูงกว่าเมื่อเริ่มการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2.1 ที่ตั้งไว้ กล่าวคือ นักเรียนจะมีระดับขั้นความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราวเมื่อสิ้นสุดการทดลองสูงกว่าเมื่อเริ่มทดลอง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1.2 ผลการวิเคราะห์ทางสถิติเกี่ยวกับระดับชั้นความพึงพอใจในการอ่านของนักเรียน เมื่อเริ่มและสิ้นสุดการทดลอง

แบ่งผลการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1.2.1) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงแสดงการเปลี่ยนแปลงของจำนวนนักเรียนที่มีความพึงพอใจในการอ่านในแต่ละระดับชั้นของแต่ละปีคาศ

ตารางที่ 9 จำนวนนักเรียนที่มีความพึงพอใจในการอ่านในแต่ละระดับชั้นในของแต่ละปีคาศ

ระดับชั้นความพึงพอใจในการอ่าน	ปีคาศที่					
	1	2	3	4	5	6
ชั้นที่ 7 หิบบอ่านเองเมื่อมีเวลาว่าง เปิดอ่านแต่ละหน้าจนจบ				3	2	6
ชั้นที่ 6 หิบบอ่านเองเมื่อมีเวลาว่าง หุคอ่านบางคอบบางหน้า			4	2	4	6
ชั้นที่ 5 หิบบอ่านเองเมื่อมีเวลาว่าง แต่มีคคูกภาพผ่านๆ	1	14	12	13	12	8
ชั้นที่ 4 หิบบอ่านเองนานๆครั้ง หรือเมื่อเพื่อนอ่านก็จะทำตาม	1	3	4	2	2	
ชั้นที่ 3 อ่านเฉพาะเมื่อครูสั่ง เลิกอ่านเมื่อมีโอกาศ	1					
ชั้นที่ 2 ไม่อ่านเอง แต่ฟังผู้อื่นอ่านให้ฟัง	2	2				
ชั้นที่ 1 ไม่สนใจการอ่าน เมื่อบอกให้อ่านจะปฏิเสธ ไม่ยอมอ่าน	15					

□ = ชั้นที่มีจำนวนนักเรียนสูงคสุดในแต่ละปีคาศ

จากตารางที่ 9 พบว่า นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงในด้านความพึงพอใจในการอ่านในรายละเอียด ดังนี้คือ

ปีคาศที่ 1 นักเรียนส่วนใหญ(15 คน) มีความพึงพอใจในการอ่าน ในชั้นค้ำที่คสุดคือชั้นที่ 1 ไม่สนใจการอ่าน เมื่อบอกให้อ่านจะปฏิเสธ ไม่ยอมอ่าน ทั้งนี้ โดยมีเพียง 1 คนที่อยู่ในชั้นที่ 5 ซึ่งเป็นชั้นที่คสุดคของกลุ่มในปีคาศที่ 1

ปีคาศที่ 2 นักเรียนส่วนใหญ(14 คน) ได้พัฒนาความพึงพอใจในการอ่านไปคสูชั้นที่ 5 ซึ่งยังเป็นชั้นที่คสุดคของกลุ่ม โดยมีเพียง 2 คน ยังอยู่ในชั้นที่ 2 ไม่อ่านเอง แต่ฟังผู้อื่นอ่านให้ฟัง และ 3 คนอยู่ในชั้นที่ 4 หิบบอ่านเองนานๆครั้ง หรือเมื่อเพื่อนอ่านก็จะทำตาม ตามค้ำค

สัปดาห์ที่ 3 นักเรียนส่วนใหญ่(12 คน) ยังอยู่ในชั้นที่ 5 โดยมี 4 คน พัฒนาขึ้นไปสู่ชั้นที่ 6 หยิบอ่านเองเมื่อมีเวลาว่าง หยุดอ่านบางตอนบางหน้า ซึ่งเป็นขั้นสูงสุดของกลุ่ม และ 4 คน ยังอยู่ในชั้นที่ 4 ซึ่งเป็นขั้นที่ต่ำที่สุดในสัปดาห์ที่ 3

สัปดาห์ที่ 4-5 นักเรียนบางคน(2 คน และ 3 คนตามลำดับ) ได้พัฒนาขึ้นไปถึงชั้นที่ 8 หยิบอ่านเองเมื่อมีเวลาว่าง เปิดอ่านแต่ละหน้าจนจบ ทั้งนี้โดยนักเรียนส่วนใหญ่(13 คนและ 12 คนตามลำดับ) ยังอยู่ในชั้นที่ 5 และมีบางคน(2 คน) อยู่ในชั้นที่ 4

สัปดาห์ที่ 6 นักเรียนพัฒนาจนอยู่ในชั้นที่ 5 ขึ้นไปทุกคน โดยมีจำนวนนักเรียนในชั้นสูงสูงขึ้นกว่าสัปดาห์ที่ 4-5 แม้ว่านักเรียนจำนวนมาก(8 คน) ยังอยู่ในชั้นที่ 5 ซึ่งเป็นชั้นที่ 5 ซึ่งเป็นขั้นที่ต่ำสุดของกลุ่มในสัปดาห์ที่ 6

สรุป กลุ่มนักเรียนได้พัฒนาจากระดับชั้นที่ 1 ทั้งหมด เมื่อสิ้นสุดการใช้โปรแกรมในสัปดาห์ที่ 6 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1.2 กล่าวคือ เมื่อสิ้นสุดการทดลองใช้โปรแกรมร้อยละ 100 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด มีระดับชั้นความพึงพอใจในการอ่านสูงขึ้นกว่าเมื่อเริ่มเข้าโปรแกรม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.2.2) ผลการวิเคราะห์ทางสถิติเปรียบเทียบระดับชั้นความพึงพอใจในการอ่าน
เมื่อเริ่มและเมื่อสิ้นสุดการทดลอง

ตารางที่ 10 การเปรียบเทียบระดับชั้นความพึงพอใจในการอ่าน เมื่อเริ่มและเมื่อสิ้นสุดการทดลอง

เครื่องหมายของผลต่างของอันดับ ระดับชั้นเมื่อเริ่มและสิ้นสุดการทดลอง	ผลรวมของอันดับตามเครื่องหมาย (R)	T
บวก (เริ่ม > สิ้นสุด)	0	0
ลบ (สิ้นสุด < เริ่ม)	210	
$T_{01} = 37, N = 20$		

จากการนำข้อมูลดิบที่ได้นำเสนอในตารางที่ 9 มาวิเคราะห์ทางสถิติ และนำเสนอในตาราง
ที่ 10 พบว่า ค่า T ที่คำนวณได้ ($T = 0$) มีค่าน้อยกว่าค่า T ที่เปิดตาราง ($T = 37$) แสดงว่า
นักเรียนมีระดับชั้นความพึงพอใจในการอ่านเมื่อสิ้นสุดการทดลองสูงกว่าเมื่อเริ่มการทดลอง
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2.2 ที่ตั้งไว้กล่าวคือ นักเรียน
จะมีระดับชั้นความพึงพอใจในการอ่านเมื่อสิ้นสุดการทดลองสูงกว่าเมื่อเริ่มทดลอง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1.8 ผลการวิเคราะห์ทางสถิติเกี่ยวกับระดับชั้นความพึงพอใจในการเขียน
ของนักเรียน เมื่อเริ่มและสิ้นสุดการทดลอง

แบ่งผลการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1.3.1) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดิบแสดงการเปลี่ยนแปลงของจำนวนนักเรียนที่มีความ
พึงพอใจในการเขียนในแต่ละระดับชั้นของแต่ละปีค่าง

ตารางที่ 11 จำนวนนักเรียนที่มีความพึงพอใจในการเขียนที่เขียนในแต่ละระดับชั้น
ของแต่ละปีค่าง

	ปีค่างที่	1	2	3	4	5	6
ระดับชั้นความพึงพอใจในการเขียน							
ชั้นที่ 7	ลอกเรื่องราว แต่งหรือเขียนเป็นเรื่องราวในเวทาวางด้วยตนเอง			5	1	3	2
ชั้นที่ 6	แต่งหรือเขียนเป็นเรื่องราวเมื่อครูมอบหมาย		6	2	9	4	1
ชั้นที่ 5	เขียน 2-3 ประโยคเมื่อครูมอบหมาย	1			2	4	3
ชั้นที่ 4	เขียนเป็นคำๆ หรือ 1 ประโยค เมื่อครูมอบหมาย	2	15	8	6	9	11
ชั้นที่ 3	ลอกคำหรือข้อความตามตัวอย่างในหนังสือหรือที่คนอื่นเขียนให้ดู ตามที่ได้รับมอบหมาย		1	2	2		3
ชั้นที่ 2	ไม่ยอมเขียนด้วยตนเองแต่ขอให้คนอื่นเขียนข้อความที่ต้องการให้	2					
ชั้นที่ 1	ไม่สนใจการเขียน เมื่อบอกให้เขียนจะปฏิเสธไม่ยอมทำ	15		3			

= ชั้นที่มีจำนวนนักเรียนสูงสุดในแต่ละปีค่าง

จากตารางที่ 11 พบว่า นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงในด้านความพึงพอใจในการเขียน
ในรายละเอียด ดังนี้คือ

ปีค่างที่ 1 นักเรียนส่วนใหญ่(15 คน)อยู่ในชั้นต่ำที่สุด คือ ชั้นที่ 1 ไม่สนใจการเขียน
เมื่อบอกให้เขียนจะปฏิเสธไม่ยอมทำ และมีเพียง 1 คน ที่อยู่ในชั้นที่ 5 เขียน 2-3 ประโยคเมื่อครู
มอบหมาย

สัปดาห์ที่ 2 นักเรียนส่วนใหญ่(14 คน) พัฒนารึ้นในอยู่ในขั้นที่ 4 เขียนเป็นคำๆ หรือ 1 ประโยคเมื่อรุมอบหมาย โดยมีนักเรียนถึง 6 คนพัฒนารึ้นไปขั้นที่ 6 แต่งหรือเขียนเป็นเรื่องราว เมื่อครุมอบหมาย และมีเพียง 1 คน ที่ยังอยู่ในขั้นที่ 3 ลอกคำหรือข้อความตามตัวอย่าง

สัปดาห์ที่ 3 นักเรียนจำนวนมาก(8 คน) ยังอยู่ในขั้นที่ 4 โดยที่มีนักเรียน 5 คนได้พัฒนาไปจนถึงขั้นที่ 7 ลอกเรื่องราว แต่งหรือเขียนเป็นเรื่องราวในเวลาว่างด้วยตนเอง ซึ่งเป็นขั้นที่สูงสุด และมีนักเรียนบางคน(2 คน) ยังอยู่ในขั้นที่ 3 ซึ่งเป็นขั้นต่ำที่สุดของกลุ่มในสัปดาห์ที่ 3

สัปดาห์ที่ 4 นักเรียนจำนวนมาก(9 คน) ได้พัฒนาไปถึงขั้นที่ 6 แต่งหรือเขียนเป็นเรื่องราวเมื่อครุมอบหมาย โดยที่นักเรียนบางคน(2 คน) ยังอยู่ในขั้นที่ 3 ซึ่งเป็นขั้นที่ต่ำที่สุดของกลุ่มในสัปดาห์ที่ 4

สัปดาห์ที่ 5 นักเรียนจำนวนมาก(9 คน) ได้ลดระดับความพึงพอใจในการเขียนลง ไปสู่ขั้นที่ 4 คือเขียนเป็นคำๆ หรือ 1 ประโยคเมื่อครุมอบหมาย ซึ่งเป็นขั้นที่ต่ำที่สุดของกลุ่มในสัปดาห์ที่ 5

สัปดาห์ที่ 6 นักเรียนส่วนมาก(11 คน) ยังอยู่ในขั้นที่ 4 โดยมี 3 คน ตกลงไปสู่ขั้นที่ 3 ลอกคำหรือข้อความตามตัวอย่างในหนังสือหรือคนอื่นเขียนให้ดูตามที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งเป็นขั้นที่ต่ำที่สุดของกลุ่มในสัปดาห์ที่ 6

สรุป กลุ่มนักเรียนได้พัฒนาจากระดับขั้นที่ 1 ทั้งหมด เมื่อสิ้นสุดการใช้โปรแกรมในสัปดาห์ที่ 6 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1.3 กล่าวคือ เมื่อสิ้นสุดการทดลองใช้โปรแกรมร้อยละ 100 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด มีระดับขั้นความพึงพอใจในการเขียนสูงขึ้นกว่าเมื่อเริ่มเข้าโปรแกรม

1.3.2) ผลการวิเคราะห์ทางสถิติเปรียบเทียบระดับชั้นความพึงพอใจในการเขียนเมื่อเริ่มและเมื่อสิ้นสุดการทดลอง

ตารางที่ 12 การเปรียบเทียบระดับชั้นความพึงพอใจในการเขียน เมื่อเริ่มและเมื่อสิ้นสุดการทดลอง

เครื่องหมายของผลต่างของอันดับ ระดับชั้นเมื่อเริ่มและสิ้นสุดการทดลอง	ผลรวมของอันดับตามเครื่องหมาย (R)	T
บวก (เริ่ม > สิ้นสุด)	0	0
ลบ (สิ้นสุด < เริ่ม)	210	
$T_{01} = 37, N = 20$		

จากการนำข้อมูลดิบที่ได้นำเสนอในตารางที่ 11 มาวิเคราะห์ทางสถิติ และนำเสนอในตารางที่ 12 พบว่า ค่า T ที่คำนวณได้ ($T = 0$) มีค่าน้อยกว่าค่า T ที่เปิดตาราง ($T = 37$) แสดงว่านักเรียนมีระดับชั้นความพึงพอใจในการเขียนเมื่อสิ้นสุดการทดลองสูงกว่าเมื่อเริ่มการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2.3 ที่ตั้งไว้ กล่าวคือ นักเรียนจะมีระดับชั้นความพึงพอใจในการเขียนเมื่อสิ้นสุดการทดลองสูงกว่าเมื่อเริ่มทดลอง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยายเกี่ยวกับระดับขั้นความสามารถทางภาษาของ
นักเรียน ระหว่างการดำเนินการใช้โปรแกรม

แบ่งออกเป็น 5 ตอนย่อย ดังนี้

ตอนที่ 2.1 ผลการวิเคราะห์เชิงบรรยายเกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงของนักเรียนใน
ด้านความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราว

ความเปลี่ยนแปลงของนักเรียนในด้านความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราว
แบ่งบรรยายตามระยะเวลาที่เห็นการพัฒนาขึ้นความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราวที่สูงขึ้น ดังนี้

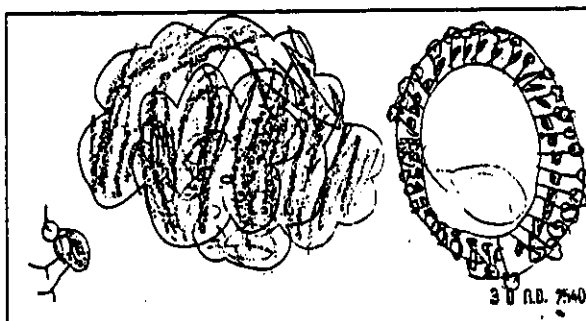
ระยะที่ 1

เมื่อเริ่มกิจกรรมการเรียนการสอน การเรียบเรียงเรื่องราวเพื่อถ่ายทอดความคิดของ
นักเรียนออกมาในลักษณะของการวาดภาพและระบายสี โดยยังไม่เขียนเล่าประกอบภาพ ภาพที่
วาดเป็นภาพเกี่ยวกับสิ่งของหรือตัวละครในวรรณกรรมที่ครูอ่านให้ฟังโดยภาพยังไม่สื่อเป็นเรื่อง
ราว(ตัวอย่างที่ 1) นอกจากนี้ในระยะนี้ยังพบว่า มีนักเรียนบางกลุ่มวาดภาพที่มีลักษณะลอกเลียน
แบบกันด้วย

สรุป งานเขียนของนักเรียนในระยะแรกแสดงถึงความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราวใน
ระดับขั้นที่ 2 วาดรูปตามที่ต้องการและสามารถพูดเล่าประกอบภาพได้

ตัวอย่างที่ 1

เด็กหญิงบังอร วาดภาพขนมและจานซึ่งเป็นสิ่งของในเรื่อง อนุบาลช้างมัว มีการวาดภาพทึบประกอบ
เพื่อเป็นการเปรียบเทียบว่าจานและขนมมีขนาดใหญ่มากเหมือนในเนื้อเรื่อง (เรื่องในภาคผนวก ๑) เป็นการสื่อ
ความคิดที่ยังไม่เป็นเรื่องราว และไม่เขียนแม้ครูเขียนคำบางคำให้ดูแล้วก็ตาม

ระยะที่ 2

ในระยะต่อมาภาพที่วาดยังคงไม่เป็นเรื่องราว ยังคงมีลักษณะเป็นชิ้นๆ ไม่ได้สื่อความคิดที่เป็นเรื่องราวใดๆ แต่เริ่มปรากฏคำที่ลอกหรือเขียนเองโดยมีลักษณะเป็นคำๆ ที่สัมพันธ์กับภาพ (ตัวอย่างที่ 2)

สรุป งานเขียนของนักเรียนที่ปรากฏในระยะที่ 2 เป็นขั้นย่อยของระดับขั้นความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราว ขั้นที่ 3 วาดรูปและเขียนเป็นคำๆ ประกอบภาพ

ตัวอย่างที่ 2

เด็กหญิงมุกทิศา วาดภาพตัวละครในเรื่อง ฟ้าซ้อซ่าร้อง และลอกคำตัวละครที่ปรากฏในเรื่องและตัวละครที่คิดขึ้นใหม่ คำมีความสัมพันธ์กับภาพ มีลักษณะเป็นคำๆ ยังไม่เป็นเรื่องราวที่มีความสมบูรณ์

แบบฝึกปฏิบัติวาดภาพและเขียนบรรยายภาพ

ชื่อ - นามสกุล _____ ชั้นเรียน 6 ปี 2 ภาค

-3 ต.ก. ม.ก.

ผู้เขียน (ชื่อ) _____

ชื่อ - นามสกุล _____ ชั้นเรียน _____ ภาค _____

ฟ้า ซนม หมุ กบ ไก่
ซนม ชั่ว หมา กบ ช้าง ฟ้า ซนม

ระยะที่ 3

ในระยะที่ 3 ภาพที่นักเรียนวาดเริ่มมีลักษณะเป็นเรื่องราว แต่ในการเขียนยังคงเป็นเพียงการลอกคำที่มีความสัมพันธ์กับภาพจากที่ครูเขียนให้ดู ยังไม่เป็นเรื่องราวที่สื่อความคิดเป็นเรื่องตามภาพ (ตัวอย่างที่ 3)

สรุป งานเขียนของนักเรียนที่ปรากฏในระยะที่ 3 เป็นขั้นย่อยของระดับขั้นความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราว ขั้นที่ 3 วาดรูปและเขียนเป็นคำๆ ประกอบภาพ

ตัวอย่างที่ 8

กิจกรรมการเขียนเรื่องซ้ำโดยเปลี่ยนตัวละครใหม่ เด็กหญิงปวีณา วาดภาพตัวละครและฉากมีลักษณะเป็นเรื่องราว ตัวต่างๆกำลังมุ่งหน้าไปช่วยเต่าจับพระจันทร์ แต่การเขียนยังคงเป็นการลอกหรือตัวละครที่ครูเขียนให้ดู

ลิง ปลา เต่า งู นก ควายนก
ช้าง

ลิง ปลา เต่า งู นก ควายนก ช้าง

ระยะที่ 4

นักเรียนยังคงเรียบเรียงเรื่องราวเพื่อถ่ายทอดความคิดในลักษณะของการวาดภาพและระบายสี โดยเริ่มเขียนข้อความประกอบภาพ ด้วยการลอกคำจากที่คนอื่นเขียนให้ดู หรือ ลอกจากหนังสือ หรือ คิดสะกดคำเองจากรวมกรรมที่ครูอ่านให้ฟัง (ตัวอย่าง 4)

สรุป งานเขียนของนักเรียนที่ปรากฏในขณะนี้ เป็นขั้นย่อยระหว่างระดับขั้นความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราว ขั้นที่ 4 วาดรูปและเขียนข้อความ 1 ประโยคประกอบภาพ และ ขั้นที่ 5 วาดรูปและเขียนข้อความ 2-4 ประโยคประกอบภาพ

ตัวอย่างที่ 4

เด็กראอาษณด้นด์ วาดภาพและเขียนสะกดคำบรรยายภาพ 2 ประโยค เป็นการลงคิดเขียนสะกดคำตามหลักเกณฑ์ของตนเอง ซึ่งยังไม่ถูกต้องตามหลักภาษา

กระต่ายวิ่งเล่นในสวน
(กระต่ายวิ่งเล่นในสวน)

ระยะที่ 5

นักเรียนนำภาพที่ครูให้เป็นตัวชี้แนะ(cue)มาเรียงลำดับตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่องในวรรณกรรมที่ตนได้ฟังมา และเขียนข้อความประกอบภาพดังกล่าว แสดงถึงความคิดรวบยอด (Concept) ของแต่ละเหตุการณ์ต่อเนื่องเป็นเรื่องราวที่สมบูรณ์ (ตัวอย่างที่ 5)

สรุป งานเขียนของนักเรียนที่ปรากฏในระยะที่ 5 เป็นขั้นย่อยของระดับขั้นความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราว ขั้นที่ 8 เขียนเรื่องที่มีความต่อเนื่องและมีความสมบูรณ์ในเรื่อง

ตัวอย่างที่ 5

เด็กראอาษณเขียนภาพที่ครูแจกให้ตามลำดับเหตุการณ์ แล้วเขียนเรื่องราวที่สัมพันธ์กับภาพ เรื่องที่เขียนมีความสมบูรณ์ สามารถเขียนความคิดรวบยอด(Concept)ของแต่ละตอนได้ โดยความคิดดังกล่าวมีความต่อเนื่องเป็นเรื่องราว

ตีมานกานงกน
ไปกามแมว
ไปกามหญ
ไปกามกีฬา

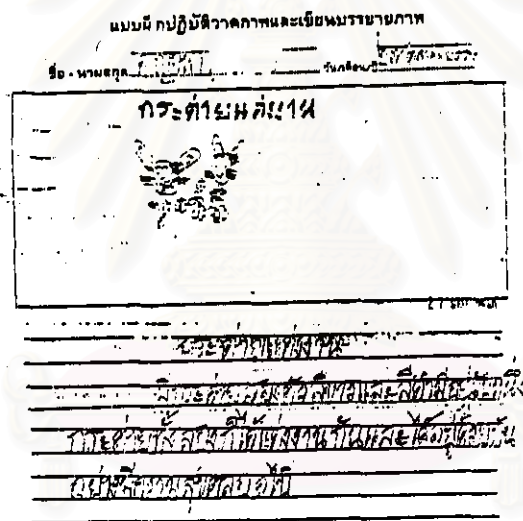
ระยะที่ 6

ในระยะนี้งานเขียนของนักเรียนพัฒนาไปสู่ขั้นการวาดภาพเกี่ยวกับเรื่องในวรรณกรรมที่ตนชอบ และเขียนข้อความบรรยายภาพ ที่มีความต่อเนื่องและมีความสมบูรณ์ในเรื่องความยาวประมาณ 3-4 ประโยค

สรุป งานเขียนของนักเรียนที่ปรากฏในระยะที่ 6 เป็นขั้นย่อยของระดับขั้นความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราว ชั้นที่ 8 เขียนเรื่องที่มีความต่อเนื่องและมีความสมบูรณ์ในเรื่อง

ตัวอย่างที่ 6

เด็กหญิงอุษา พิงครุอ่านวรรณกรรมเรื่อง กระต่ายแต่งงาน แล้ววาดภาพ เขียนชื่อเรื่อง และแต่งเรื่องที่มีความต่อเนื่องและมีความสมบูรณ์ของเรื่อง เป็นที่น่าสังเกตว่าเด็กมีทักษะในการจับใจความและเขียนสรุปเรื่อง

กระต่ายแต่งงาน

มีกระต่ายสองตัวสีขาวและสีดำ มีปูบ้านหนึ่ง

กระต่ายทั้งสองก็ได้แต่งงานกันและได้อยู่ด้วยกัน

อย่างมีความสุขตลอดไป

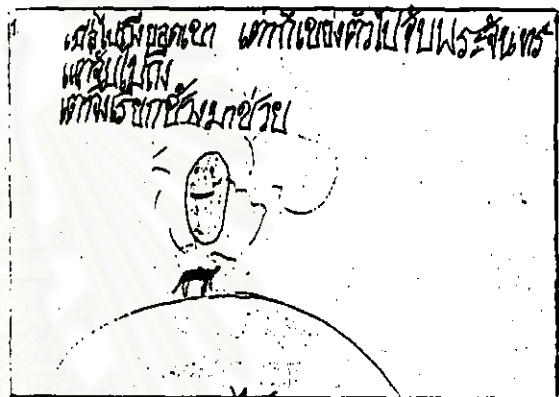
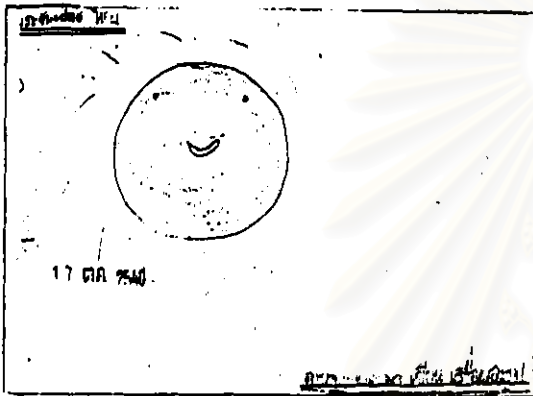
ระยะที่ 7

นักเรียนสามารถวางแผนการเล่าเรื่องจากวรรณกรรมที่ฟัง โดยแบ่งเหตุการณ์เป็น 3 เหตุการณ์ ที่มีการขึ้นต้นและการลงท้าย แล้ววาดภาพและเขียนบรรยายแต่ละเหตุการณ์ภาพละ 2-3 ประโยคได้ โดยการลอกข้อความจากหนังสือตามที่ตนต้องการ (ตัวอย่างที่ 7)

สรุป งานเขียนของนักเรียนที่ปรากฏในระยะที่ 7 เป็นขั้นย่อยของระดับขั้นความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราว ชั้นที่ 8 เขียนเรื่องที่มีความต่อเนื่องและมีความสมบูรณ์ในเรื่อง

ตัวอย่างที่ 7

กิจกรรมการทำหนังสือเล่มเล็ก เด็กหญิงอาภากร ทำหนังสือ 4 หน้า เขียนลงหน้ากำกับแต่ละหน้า
วาดภาพปกหนังสือ เขียนชื่อเรื่อง เลือกวาดภาพ และลอกข้อความจากหนังสือเขียนประกอบภาพ ภาพและ
ข้อความสัมพันธ์กัน เรื่องราวมีความต่อเนื่องจบและสมบูรณ์ภายใน 4 หน้า

1. พระจันทร์ร่อยไหม
อาภากร พรรษา เขียนเรื่องและรูป

2. เมื่อเขาไปถึงยอดเขา เขาก็เขย่งตัวไปจับพระจันทร์ แต่จับไม่ถึง เขาก็เรียกขี้หมูมาช่วย

3.

4. หนูจับพระจันทร์ได้ แล้วปีพระจันทร์ออกมาหนึ่งชิ้น ลองชิมดู อืออือ พระจันทร์ร่อยจัง

จากการวิเคราะห์งานเขียนของนักเรียนที่แสดงถึงความสามารถเพื่อเรียบเรียงถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นเรื่องราวดังบรรยายมาข้างต้น สามารถสรุปขึ้นระดับความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราวเกี่ยวกับวรรณกรรมที่ครูอ่านให้ฟังที่พบในนักเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากรของงานวิจัยเรื่องนี้ ดังนี้

- ขั้นที่ 1 วาดเฉพาะภาพที่ไม่สื่อความหมายเป็นเรื่องราว และไม่เขียน
- ขั้นที่ 2 วาดภาพที่ไม่สื่อความหมายเป็นเรื่องราว และเขียนเป็นคำๆประกอบภาพ
- ขั้นที่ 3 วาดภาพที่สื่อความหมายเป็นเรื่องราว และเขียนเป็นคำๆประกอบภาพ
- ขั้นที่ 4 วาดภาพ ลอกหรือเขียน 1-2 ประโยคประกอบภาพ
- ขั้นที่ 5 ตัดต้นภาพที่กำหนดให้ แล้วเขียนข้อความบรรยายภาพเป็นเรื่องที่มีความต่อเนื่อง และมีความสมบูรณ์ในเรื่อง
- ขั้นที่ 6 วาดภาพ และเขียนเรื่องที่มีเหตุการณ์ต่อเนื่อง ความยาวประมาณ 3-4 ประโยค
- ขั้นที่ 7 เขียนเรียบเรียงเรื่องราวหลายเหตุการณ์ ที่มีความต่อเนื่องมีการขึ้นต้นและการลงท้ายเรื่อง

เมื่อเปรียบเทียบระดับความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราวจากการวิเคราะห์งานเขียนของนักเรียน กับเกณฑ์ระดับขั้นความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราวแล้ว พบว่า นักเรียนที่เข้าร่วม โปรแกรมมีผลงานเขียนที่เป็นขั้นย่อยๆในเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2.2 ผลการวิเคราะห์เชิงบรรยายเกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงของนักเรียนในด้านความพึงพอใจในการอ่าน

ความเปลี่ยนแปลงของนักเรียนในด้านความพึงพอใจในการอ่าน แบ่งบรรยายเป็นช่วงระยะเวลาที่เห็นการพัฒนาขึ้นความพึงพอใจในการอ่านที่สูงขึ้น ดังนี้

ระยะที่ 1

ในระยะแรกซึ่งเป็นช่วงเริ่มการเรียนการสอน สังเกตได้ว่า นักเรียนใช้เวลาในการทำกิจกรรมที่ครูจัดให้เป็นเวลานานจนไม่มีเวลาเหลือพอในการอ่านเลย แม้นักเรียนที่ทำกิจกรรมเสร็จเรียบร้อยแล้วก็คงเลือกที่จะนั่งอยู่ที่โต๊ะของตนเอง เพื่อพูดคุยกับเพื่อนเบาๆ หรือนั่งเงิบๆ ตามลำพัง ผู้วิจัยได้แนะนำว่า ในมุมหนังสือมีหนังสือต่างๆมากมาย ซึ่งมีเรื่องราวสนุกสนาน ภาพประกอบสวยงาม ให้นักเรียนลองเลือกหยิบไปอ่านได้ แต่นักเรียนยังคงไม่ไปเลือกหนังสือที่มุมหนังสือเลย

สรุปขึ้นความพึงพอใจในการอ่านของนักเรียน ในระยะแรกนี้อยู่ในขั้นที่ปฏิเสธการอ่าน

ระยะที่ 2

นักเรียนเริ่มคุ้นเคยกับลักษณะการจัดกิจกรรม และสามารถจัดสรรเวลาในการทำกิจกรรม เพื่อให้มีเวลาอ่านหนังสืออิสระได้บ้าง มีนักเรียนบางคนที่จะคงอยู่กับการวาดภาพและเขียน ซึ่งผู้วิจัยได้ปล่อยให้ทำต่อไปโดยไม่เร่งรัดให้มาอ่านหนังสือ นักเรียนที่ทำการกิจกรรมอื่นๆ เสร็จแล้ว เริ่มเดินไปเลือกหนังสือที่มุมหนังสือ แต่เป็นการเลือกหนังสือที่มีรูปลักษณะที่น่าสนใจ เช่น หนังสือรูปเท้า(เรื่อง เท้าของเรา) หรือ เด็กชายโบ๊น่าหนังสือมาเล่น เช่น ใช้หนังสือเรื่องรูดูก ตุ๊ก (เรื่องตุ๊ก ตุ๊ก ผู้ซื้อตุ๊ก) ที่มีสื่อรูดูกอยู่ด้านหน้ามาเล่นสมมติเป็นรูดูกกับเพื่อน หรือ เด็กหญิง บังอร เด็กหญิงปวีณา และเด็กหญิงเอมอร จับกลุ่มกันที่ถ้องเก็บวารสารสำหรับเด็กชักรวนกันดู ภาพชุดตุ๊กตาแต่งตัว ปรึกษากันว่าจะเล่นแต่งตัวตุ๊กตากันโดยลอกภาพจากหนังสือ

สรุปขั้นความพึงพอใจในการอ่านของนักเรียน ในระยะนี้พัฒนาขึ้นมาอยู่ในขั้นให้ความสนใจหนังสือ แต่ใช้หนังสือในจุดประสงค์อื่นแทนการอ่าน

ระยะที่ 3

นักเรียนเริ่มพยายามอ่านเอง แต่เมื่อไม่สามารถอ่านด้วยตนเองได้ จึงขอความช่วยเหลือจากเพื่อนหรือครูให้อ่านให้ฟัง หลังจากฟังคนอื่นอ่านแล้วก็พยายามอ่านด้วยตนเอง แต่ยังไม่ถูกต้อง คงเป็นการอ่านในบางหน้าที่จำได้เท่านั้น เช่น เด็กชายรุ่งสุริยามาหนังสือเรื่อง ฟ้าจำอ้อ ร้อง มาขอให้ครูอ่านให้ฟัง หลังจากครูอ่านจบแล้ว จึงบอกครูว่าปกด้านหลังยังไม่ได้อ่าน ครูจึงอ่านให้ฟังว่า “ขุนทรัพย์ความรู้ ชื่นชมนักหนา ก้าวสู่โลกกว้าง ดันอ้อนำทาง สร้างเสริมปัญญา” เมื่อครูอ่านให้ฟังแล้ว จึงนำไปนั่งอ่านข้อความในปกหลังดังกล่าวจนสนใจ และคิดลอกลงในงานเขียนของตนเอง

ระดับขั้นความพึงพอใจในการอ่านของนักเรียนในระยะนี้พัฒนาไปสู่ขั้นการใช้หนังสือเพื่อการอ่าน แต่ยังไม่อ่านเองฟังผู้อื่นอ่านให้ฟัง

ระยะที่ 4

นักเรียนเริ่มชักชวนกันไปเลือกหนังสือที่มุมหนังสือเพื่ออ่าน โดยเลือกหนังสือที่มีรูปเล่มภาพประกอบสวยงาม เปิดหนังสือดูรูปภาพ บางครั้งหยุดดูและพูดคุยกับเพื่อนเกี่ยวกับภาพในหนังสือ เช่น เด็กชายประกาศิตเลือกหนังสือเรื่อง ไคโนเสาร์ มานั่งอ่านกับเด็กชายอิสระ เปิดผ่านๆ ในหน้าที่ไม่มีภาพประกอบจะเปิดข้ามทีละ 2-3 หน้า หยุดพูดคุยเกี่ยวกับภาพไคโนเสาร์บางภาพที่น่าสนใจ

ระดับขั้นความพึงพอใจในการอ่านของนักเรียนในระยะนี้อยู่ในขั้นที่หยิบอ่านเองนานครั้ง หรือเมื่อเพื่ออ่านก็จะทำตาม นักเรียนบางคนเริ่มหยิบหนังสืออ่านเองในเวลาว่าง แต่เปิดดูภาพ ผ่านๆ โดยไม่สนใจข้อความ ส่วนบางคนก็เปิดไปเรื่อยๆ โดยหยุดอ่านบางตอนบางหน้า

ระยะที่ 5

นักเรียนเริ่มเลือกหนังสืออ่าน โดยเลือกเล่มที่ครูเคยอ่านให้ฟัง คือเรื่องอนุบาลช้างเบ็มี และ เรื่องฟ้าจ่าข่าร้อง มีนักเรียนบางคนเลือกหนังสือมานั่งอ่านออกเสียงสูง-ต่ำ เสียงแบบที่ครูเคยอ่านให้ฟังแล้ว เช่น เด็กชายกรุงคลัง เลือกหนังสือเรื่องอนุบาลช้างเบ็มีมานั่งอ่าน โดยเปิดหนังสือทีละหน้า ดูภาพ ใช้ไม้ชี้ที่ตัวหนังสือ ตามดูภาพสลับกับดูที่ตัวหนังสือ แต่การอ่านเรื่องเป็นการอ่านจากภาพและการระลึกจากที่ครูอ่านให้ฟัง

ระดับขั้นความพึงพอใจในการอ่านของนักเรียนในระยะนี้อยู่ในขั้นที่ นักเรียนส่วนใหญ่ เริ่มหยิบหนังสืออ่านเองในเวลาว่าง และอ่านทีละหน้าจนจบ โดยอาศัยการอ่านจากภาพและระลึกจากสิ่งที่ครูอ่าน

จากการวิเคราะห์ระดับขั้นความพึงพอใจในการอ่าน ดังบรรยายมาข้างต้นสามารถสรุปเป็นขั้นความพึงพอใจในการอ่านที่พบซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์ที่คังไว้ ได้ดังนี้

- ขั้นที่ 1.1 ไม่สนใจการอ่าน เมื่อบอกให้อ่านจะปฏิเสธ ไม่ยอมอ่าน
- ขั้นที่ 1.2 ให้ความสนใจหนังสือ แต่ใช้หนังสือเพื่อจุดประสงค์อื่นแทนการอ่าน (ไม่มีระบุในเกณฑ์ แต่พบเพิ่มในงานวิจัยครั้งนี้)
- ขั้นที่ 2 ใช้หนังสือเพื่อการอ่าน แต่ไม่อ่านเอง ฟังผู้อื่นอ่านให้ฟัง
- ขั้นที่ 3 อ่านเฉพาะเมื่อครูตั้ง เลิกอ่านเมื่อมีโอกาส (ไม่พบขั้นนี้ในงานวิจัยเรื่องนี้)
- ขั้นที่ 4 หยิบอ่านนานครั้งหรือเมื่อเพื่อนอ่านก็จะทำตาม
- ขั้นที่ 5 หยิบอ่านเองเมื่อมีเวลาว่าง แต่เปิดดูภาพผ่านๆ โดยไม่สนใจข้อความ
- ขั้นที่ 6 หยิบอ่านเองเมื่อมีเวลาว่าง หยุดอ่านบางตอนบางหน้า
- ขั้นที่ 7 หยิบอ่านเองเมื่อมีเวลาว่างเปิดอ่านทีละหน้าจนจบ โดยอาศัยการอ่านจากภาพและระลึกจากที่ครูอ่านให้ฟัง

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่านักเรียนยังได้แสดงพฤติกรรมที่แสดงถึงลักษณะนิสัยที่ดีในการอ่าน แต่ไม่มีลักษณะเป็นขั้นพัฒนาการ ดังนี้

1) การใช้วัตถุคั่นหน้าหนังสือที่อ่านค้างไว้

เช่น เด็กชายรุ่งสุริยา เคยสังเกตเห็นว่าครูใช้ที่คั่นหน้ากระดาษ คั่นหน้าหนังสือที่อ่านค้างไว้ หลังกิจกรรมการอ่านอิสระแล้วเด็กชายรุ่งสุริยาพูดขึ้นว่า “เอาอะไรมาคั่นหนังสือคีนี้อ” และกำลังจะไปหักกิ่งไม้เล็กๆมาทำที่คั่นหนังสือ ผู้วิจัยจึงแนะนำให้ใช้แถบกระดาษแทนโดยอธิบายว่า กิ่งไม้อาจทำให้หนังสือเสียรูปทรงและฉีกขาดได้ง่าย เด็กชายรุ่งสุริยาจึงทำตาม

2) การดูแลรักษาหนังสือ

เช่น เด็กหญิงโสพิษ และ เด็กหญิงนิตา ชวนกันจัดชั้นหนังสือโดยที่ผู้วิจัยไม่ได้ตั้งหรือมอบหมายให้ทำ ลักษณะการจัด เป็นการรวบหนังสือวางเรียงเป็นตั่งๆอย่างเป็นระเบียบ แทนการเรียงบนชั้นให้เห็นหน้าปกหนังสือ

3) การซ่อมแซมหนังสือที่ชำรุด

เช่น เด็กหญิงทีน่า ยืมหนังสือเรื่อง กระต่ายแต่งงาน กลับไปอ่านที่บ้าน หนังสือดังกล่าวมีรูปเล่มขนาดใหญ่และสันหนังสือไม่ถาวรนัก ทำให้ชำรุดระหว่างนำไปอ่านที่บ้าน เด็กหญิงนิตาลงมือซ่อมแซมหนังสือด้วยตนเอง โดยการใช้ข้าวเหนียวมาบีบให้ละเอียดและเหนียวใช้ติดซ่อมแซมหนังสือแทนกาว

ตอนที่ 8.1 ผลการวิเคราะห์เชิงบรรยายเกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงของนักเรียนในด้านความพึงพอใจในการเขียน

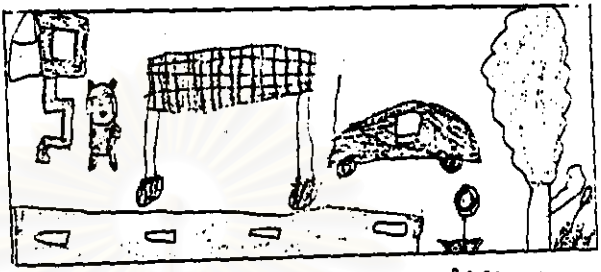
ความเปลี่ยนแปลงของนักเรียนในด้านความพึงพอใจในการเขียน แบ่งบรรยายเป็นช่วงระยะเวลาที่เห็นระดับขั้นความพึงพอใจในการเขียนที่สูงขึ้น ดังนี้

ระยะที่ 1

นักเรียนให้ความสนใจกับการวาดภาพและระบายสี แม้ผู้วิจัยพยายามพูดกระตุ้นให้เขียนแล้ว นักเรียนส่วนใหญ่ยังคงวาดเฉพาะรูปและปฏิเสศไม่ยอมเขียน มีนักเรียนบางคนที่มีความสามารถเขียนคำได้บ้าง แต่ไม่ยอมเขียนหรือเขียนแล้วลบทิ้ง (ตัวอย่างที่ 8)

ตัวอย่างที่ 8

เด็กหญิงฝน วาดเฉพาะรูปและระบายสีอย่างสวยงาม เมื่อผู้วิจัยขอร้องให้ลองเขียนเล่าเรื่องเกี่ยวกับภาพ จึงออกคำว่า "รด" จากที่ครูเขียนให้บนกระดาน แล้วกลับไปวาดภาพต่อจนเสร็จ ก่อนนำผลงานไปเก็บได้ใช้วางตบ ตบคำที่เขียนทิ้ง

30 ป.๑๒ ๒๕๔๓

ระยะที่ 2

ในระยะที่ 2 นี้ มีนักเรียนที่ไม่ยอมเขียนด้วยตนเอง แต่ขอให้เพื่อนเขียนหรือลอกข้อความที่ต้องการให้(ตัวอย่างที่ 9)

ตัวอย่างที่ 9

เด็กชายภูมิต้นักแสดงอาการอึดอัดเมื่อครูมอบหมายให้เขียน ปฏิเสธการเขียนต่อครูหนึ่งจึงขอร้องให้เด็กชายอิสระลอกเรื่องจากหนังสือเรื่อง ฟีกว้างเท่าปากบ่อ ซึ่งเด็กชายอิสระให้ความช่วยเหลือโดยลอกเรื่องที่มีความยาวหลายบรรทัดให้

~~ฉันคิดว่าโลกนี้...~~
 ฉันคิดว่าโลกนี้...
 ฉันคิดว่าโลกนี้...
 ฉันคิดว่าโลกนี้...
 ฉันคิดว่าโลกนี้...
 ฉันคิดว่าโลกนี้...
 ฉันคิดว่าโลกนี้...
 ฉันคิดว่าโลกนี้...
 ฉันคิดว่าโลกนี้...
 ฉันคิดว่าโลกนี้...

ฉันคิดถึงปากบ่อเข้าไปทุกขณะแล้วจนรับสัมผัส
 บอกฉันว่า ปากบ่ออยู่ห่างไม่ถึงวา ฉันอยากเห็นฟ้าจึงเลย เสียขายที่ตอนไม่มีแล้ว พุ่งนี้
 ถึงปากบ่อ ฉันจะได้ข้ามฟ้าไปเลย ลายจุดคิดขณะที่กระดืบขึ้นไม่เรื่อย
 ก่อนจะพุ่ง คินนั้นลายจุดก็ไต่ขึ้นไปถึงปากบ่อได้สำเร็จ ลายจุด
 เหนื่อยมาก จึงกลานเข้าชุกกอนหญ้าเพื่อพักเอาแรง ตั้งใจว่าก่อนสว่าง
 จะได้ข้ามฟ้าไปทันที ต้องข้ามให้ทันก่อนฟ้าสว่าง ก่อนอากาศจะร้อน
 เกินไป

ระยะที่ 8

นักเรียนพยายามคิดหาวิธีการต่างๆในการเขียนด้วยตนเอง ในระยะที่ 3 นี้จึงเริ่มมีนักเรียนเริ่มใช้วิธีการลอกคำหรือข้อความจากหนังสือจากหนังสือ(ตัวอย่างที่ 10)

ตัวอย่างที่ 10

เด็กหญิงมุกดา วาดภาพจากเรื่อง ฟ้าจ้อป๋าร่อง ลอกชื่อเรื่องจากกระดานดำ และลอกคำจากหนังสือแบบเรียน เป็นการพยายามหาวิธีการเขียนเพื่อเขียนเรื่องให้ยาวๆหลายบรรทัดตามความต้องการของตนเอง

แกะ
 ฟ้าจ้อป๋าร่องว่าไม่ เป็น ในโต
 ลุมทะเลลึ มี โตไ้ ไป หาใบชา
 บทที่ ๑ ไปหา ธานี ตา
 มา มี สี คำ
 ตีใจ โต ไป พา พ่อแม่ว่า

ระยะที่ 4

นักเรียนมีความสนใจวรรณกรรมที่ครูอ่าน เรื่องราวราวีที่สนุกสนานทำให้นักเรียนต้องการวาดภาพและพยายามคิดเขียนสะกดคำเป็นคำๆด้วยตนเอง แม้เป็นการเขียนที่ยังไม่ถูกต้องตามหลักภาษา แต่ก็สามารถสื่อความหมายได้จากภาพที่วาด (ตัวอย่างที่ 11)

ตัวอย่างที่ 11

กิจกรรมวาดภาพและเขียนบรรยายภาพตอนที่ชอบ เด็กชายวุฒิสันต์ วาดภาพช้างทำงานจากเรื่อง
อนุบาลช้างเอมัม และคิดเขียนคำว่า ช้าง แต่เขียนได้เฉพาะพยัญชนะต้นและวรรณยุกต์

๕ (ช้าง)

ระยะที่ 5

ทั้งในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรมและในช่วงกิจกรรมการอ่านอิสระนักเรียนมี
ประสบการณ์จากการอ่านหนังสือประเภทต่างๆมากขึ้น ประกอบกับชั้นเรียนมีวัสดุอุปกรณ์ให้
นักเรียนได้เลือกใช้ในการเขียนมากขึ้น ทำให้นักเรียนเริ่มใช้สิ่งเหล่านั้นในการสร้างสรรคงาน
เขียนของตนเองทั้งในระหว่างกิจกรรมและในเวลาว่าง โดยเขียนเป็นวลี หรือเขียนเป็นประโยค 1
ประโยคประกอบภาพ(ตัวอย่างที่ 12)

ตัวอย่างที่ 12

เด็กหญิงนฤมล เขียนเรื่องจากประสบการณ์เดิมที่เคยได้ฟังครูอ่านเรื่อง ฟ้าจ้อฮ่อม มาเขียนเรื่องใน
เวลาว่างด้วยตนเอง

นฤมล นฤมล

20 ๓๓ ๒๕๓๓

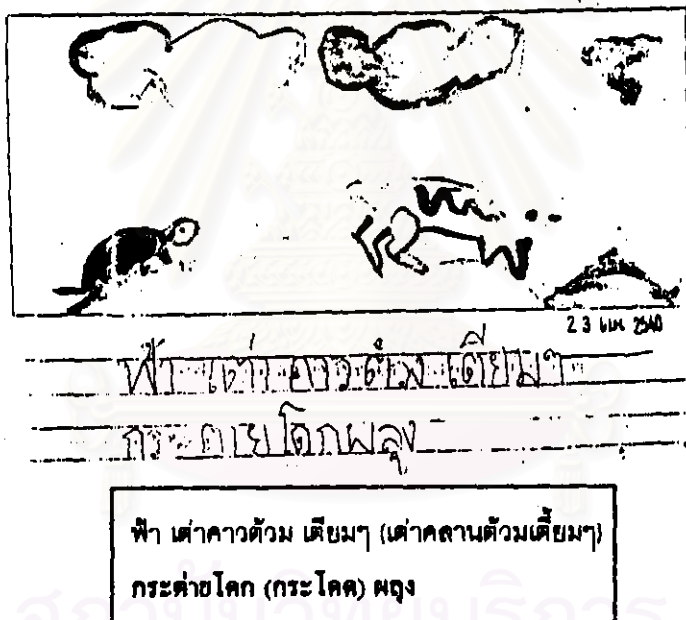
ในสวนหลัง กบ

ระยะที่ 6

จากประสบการณ์ที่นักเรียนไม่เคยถูกผู้วิจัยตำหนิหรือทักท้วงเมื่อเขียนผิดหรือเขียนไม่สวยในระยะที่ 2 และ 3 ทำให้นักเรียนเริ่มมีความมั่นใจและกล้าเขียนโดยไม่ต้องกลัวว่าจะถูกครูด่าหุ้ นักเรียนจึงเริ่มมีเขียนประกอบภาพด้วยข้อความที่ยาวขึ้นประมาณ 1-2 ประโยค และเป็นการเขียนอิสระตามความพอใจของตนเองแทนการลอกข้อความทุกครั้งเช่นคราวก่อนๆ (ตัวอย่างที่ 13)

ตัวอย่างที่ 18

เด็กชายประกาศิตวาดภาพสีน้ำและเขียนเรื่องจากวรรณกรรมเรื่อง กระจ่างกับเต่า โดยเขียนคำว่าฟ้าจากเรื่อง ฟ้าจ่าอ่าร้อง ไว้ห้าว

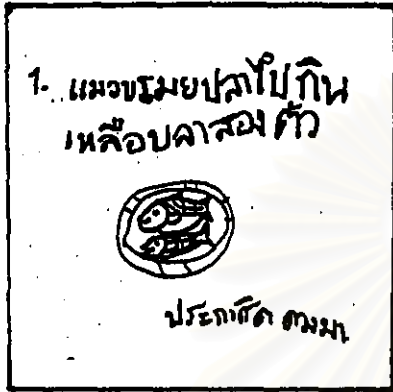

ระยะที่ 7

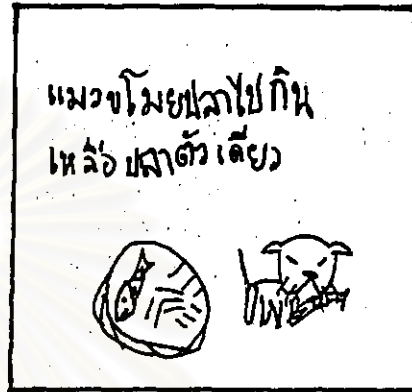
ในระยะต่อมาผู้วิจัยได้นำหนังสือที่ตนแต่งเองเรื่อง แมวกับปลาทู มาวางไว้ที่ชั้นหนังสือให้นักเรียนได้เลือกหยิบอ่าน หนังสือดังกล่าวกระตุ้นให้นักเรียนวาดรูปและเขียนเรื่องเขียนแบบมีนักเรียนที่สนใจมาวาดรูปและเขียนเรื่อง ในระยะแรกเป็นการลอกภาพและเรื่อง และพบว่าในเวลาดำรง นักเรียนยังคงวาดรูปและเขียนหนังสือเรื่อง แมวกับปลาทู เพิ่มอีกคนละหลายเล่ม และมักพูดในกลุ่มเพื่อนอย่างชื่นชมว่าตนมีหนังสือที่เขียนเป็นของตนเอง

ตัวอย่างที่ 14

เด็กชายประกาศิตวาดรูปและเขียนเรื่อง แล้วเขียนเล่มทำเป็นหนังสือ โดยมีภาพเขียนหนังสือในลักษณะเดียวกันนี้หลายเล่ม

แมวขโมยปลาไปกิน
เหลือปลาสองตัว

แมวขโมยปลาไปกิน
เหลือปลาตัวเดียว

แมวขโมยปลาไปกิน
ไม่เหลือปลาเลย

สงวนลิขสิทธิ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ระยะที่ 8

นักเรียนเริ่มวาดหรือเขียนอย่างอิสระโดยมีปริมาณเนื้อหาที่เขียนเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้เรื่องมีความยาวตามที่ต้องการ โดยเขียนเป็นเรื่องราวที่มีความยาวหลายประโยค (ตัวอย่างที่ 15)

ตัวอย่างที่ 16

เด็กหญิงชญา วาดภาพและเขียนเรื่องที่มีความยาวหลายประโยค มีลักษณะคล้ายบทละครมีตัวละคร 3 ตัว คือ พี่ พ่อ และ แม่

ในสวนหลังบ้านมีดอกไม้
เต็มไปหมด พี่จะรักดอกไม้แม่จะรักดอกไม้ได้ไม่
แม่รักคำใหม่ แม่จะรักดอกไม้ แม่ว่าลูกทำดอกไม้
ไม้ดีนะ พี่ว่าแม่เหมาะจะสมกับดอกไม้
แม่รักดอกไม้เนี่ย ลูกว่าสมกับดอกไม้
พี่ว่าแม่ดีนะ พี่ว่าแม่กับพ่อน่า ว่ารักพ่อใหม่
พ่อว่าพี่รักลูกรักพ่อใหม่ พี่ว่าทำ(ไม)จะไม่รัก

ในสวนหลังบ้านมีดอกไม้

เต็มไปหมด พี่จะรักดอกไม้แม่จะรักดอกไม้ได้ไม่

แม่รักคำใหม่ แม่จะรักดอกไม้ แม่ว่าลูกทำดอกไม้

ไม้ดีนะ พี่ว่าแม่เหมาะจะสมกับดอกไม้

แม่รักดอกไม้เนี่ย ลูกว่าสมกับดอกไม้

พี่ว่าแม่ดีนะ พี่ว่าแม่กับพ่อน่า ว่ารักพ่อใหม่

พ่อว่าพี่รักลูกรักพ่อใหม่ พี่ว่าทำ(ไม)จะไม่รัก

จากการวิเคราะห์งานเขียนและสังเกตพฤติกรรมการเขียนของนักเรียนดังที่บรรยายมาข้างต้น สามารถสรุปเป็นขั้นความพึงพอใจในการเขียนซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ดังนี้

- ขั้นที่ 1 ปฏิเสธไม่ยอมเขียน หรือเขียนแล้วลบทิ้ง (ไม่ได้ระบุไว้ในเกณฑ์แต่พบเพิ่มในงานวิจัยครั้งนี้)
- ขั้นที่ 2 ไม่ยอมเขียนด้วยตนเอง แต่ขอให้คนอื่นเขียนข้อความที่ต้องการให้
- ขั้นที่ 3 ลอกคำหรือข้อความในหนังสือที่คนอื่นเขียนให้ดูตามที่ได้รับมอบหมาย
- ขั้นที่ 4.1 เขียนเป็นคำๆหรือ 1 ประโยคเมื่อครูมอบหมาย
- ขั้นที่ 4.2 เขียนเป็นคำๆหรือ 1 ประโยค ในเวลาว่างด้วยตนเอง (ไม่ได้ระบุไว้ในเกณฑ์แต่พบเพิ่มในงานวิจัยครั้งนี้)
- ขั้นที่ 5.1 เขียน 2-3 ประโยค เมื่อครูมอบหมาย
- ขั้นที่ 6 แต่งหรือเขียนเป็นเรื่องราวเมื่อครูมอบหมาย
- ขั้นที่ 7.1 ลอกเรื่องราวในเวลาว่างด้วยตนเอง (ไม่ได้ระบุในเกณฑ์แต่พบเพิ่มในงานวิจัยครั้งนี้)
- ขั้นที่ 7.2 แต่งหรือเขียนเป็นเรื่องราวในเวลาว่างด้วยตนเอง

ตอนที่ 2.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยายเกี่ยวกับระดับขั้นความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราว ความพึงพอใจในการอ่าน และความพึงพอใจในการเขียนของนักเรียน 1 คน

ผู้วิจัยเลือกวิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยายเกี่ยวกับระดับขั้นความสามารถทางภาษาของเด็กชายอิสระเป็นตัวอย่างจำนวน 1 คน โดยแบ่งบรรยายเป็น 2 ตอนย่อย ดังนี้

ตอนที่ 2.4.1 ข้อมูลเชิงบรรยายเกี่ยวกับความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราวและความพึงพอใจในการเขียนของนักเรียน 1 คน

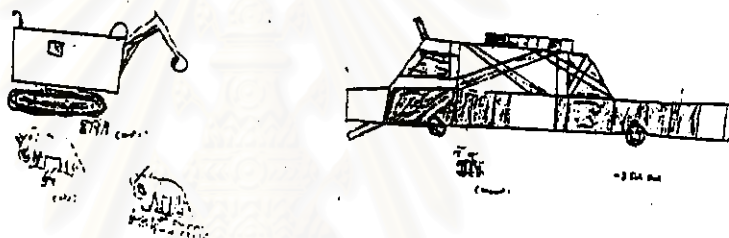
เด็กชายอิสระ ได้มีการเปลี่ยนแปลงความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราวและความพึงพอใจในการเขียน ดังนี้

ระยะที่ 1 (สัปดาห์ที่ 1)

เด็กชายอิสระ มีความสามารถในการสะกดคำบ้างแล้ว ครูเพียงแค่พูดกระตุ้นให้เขียนสิ่งที่คิดออกมาโดยยังไม่ต้องสนใจเรื่องความถูกต้องของคำก็ทำให้เด็กชายอิสระเริ่มเขียนด้วยความมั่นใจ ในระยะนี้เด็กยังให้ความสำคัญกับการวาดภาพระบายสี มีการใช้สีหลายสี และการเขียนยังมีลักษณะเป็นคำๆเกี่ยวกับตัวละครในเรื่องที่ครูอ่านให้ฟัง อันแสดงถึงการคิดที่ยังไม่เป็นเรื่องราว (ตัวอย่างที่ 16)

ตัวอย่างที่ 16

หลังกิจกรรมการฟังครูอ่านวรรณกรรมเรื่อง อนุบาลช้างมื้ม เด็กชายอิสระวาดภาพตัวละครที่ปรากฏในเรื่อง และเขียนเป็นคำๆประกอบภาพ

รถจ้าง ช้าง ช้างอะนุบาลถาน(อนุบาล) รถโยง

ระยะที่ 2 (สัปดาห์ที่ 2)

เด็กชายอิสระยังคงใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับการวาดภาพระบายสีเพื่อถ่ายทอดเรื่องราวจากวรรณกรรมที่ครูเคยอ่านให้ฟัง ในระยะนี้เริ่มเขียนเป็นประโยค โดยลอกข้อความและเขียนแบบรูปแบบของประโยคมาจากวรรณกรรมเรื่อง ฟ้าจ้อย่าร้อง (ตัวอย่างที่ 17)

ตัวอย่างที่ 17

เด็กชายผมแกะถามไถ่ว่า ไก่จ๋าเธอ
ไรไหมที่ร้อง คริน คริน

ระยะที่ 3 (สัปดาห์ที่ 3)

หลังจากฟังครูอ่านวรรณกรรมเรื่อง พระจันทร์อร่อยไหม เด็กชายอิสระวาดภาพตัวละครที่ตนเองชื่นชอบ ได้แก่ อุลตราแมน จระเข้ และกวาง แล้วแต่งเรื่องเขียนแบบเรื่อง พระจันทร์อร่อยไหม โดยใช้ตัวละครที่วาดแทนตัวละครในเรื่อง เรื่องราวที่เขียนมีความยาวหลายประโยค และเรื่องมีการดำเนินเรื่องจบ(ตัวอย่างที่ 18)

ตัวอย่างที่ 18

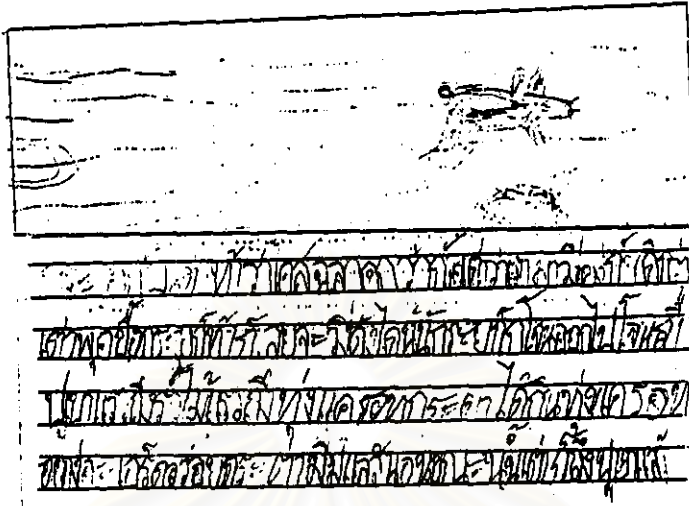
โดยอูลตราแมนเย็บแผลแผล
โอร่อยไหมอูลตราแมนอูลตราแมนโอร่อยไหมอูลตราแมน
อูลตราแมนอูลตราแมนอูลตราแมนอูลตราแมนอูลตราแมน

จระเข้มันเป็นภูเขารึนไปเอาดาววัน
จระเข้เอาไม่ถึงจึงเรียกกวางมาช่วย กวางเอาไม่ถึงจึงเรียกอูลตราแมนมาช่วย
อูลตราแมนเอาไม่ถึงจึงเรียกหุ่นยนต์ หุ่นยนต์เอาเองไม่ให้พวกกิน

ระยะที่ 4 (สัปดาห์ที่ 4)

ในระยะนี้เด็กชายอิสระมีความสนใจเรื่องการวาดภาพระบายสีติดลง วาดตัวละครเพียง 2 ตัวและใช้เวลาส่วนใหญ่เขียนเรื่องราวประกอบภาพ แม้ว่าการเขียนคำบางคำยังไม่ถูกต้อง แต่เนื้อหาที่เขียนมีลักษณะเป็นเรื่องราว มีการขึ้นต้นเรื่อง ดำเนินเรื่อง และจบเรื่องอย่างสมบูรณ์ ประโยคบางประโยคที่ใช้เป็นภาษาเขียนตามเนื้อเรื่องที่ได้ฟัง (ตัวอย่างที่ 19)

ตัวอย่างที่ 19

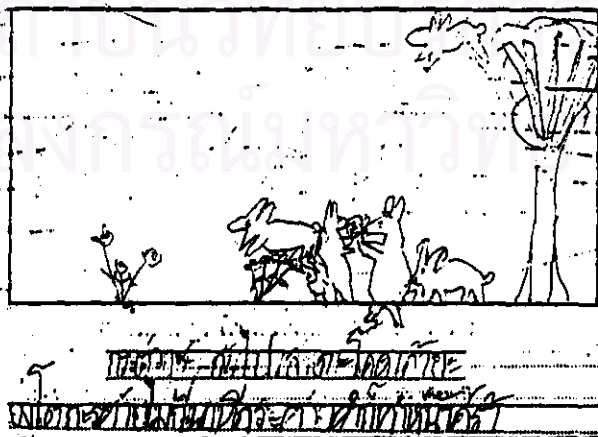

กระต่ายกับเต่าทำว่าใครฉลาดกว่ากัน เต่าว่ารามาวิ่งแข่งกันคิดว่า เต่าพูดจีน กระต่ายก็ทำก็เลยวิ่งทันใครนั้นกระต่ายก็กระโดดออกไปถึงภูเขา แล้วถึงริ้วไม้ แล้วถึงทุ่งแครอท กระต่ายได้กินทุ่งแครอทอย่างเอร็ดอร่อย กระต่ายอึมน้ำแล้วนอน ขณะนั้นเต่าก็ถึงภูเขาแล้ว

ระยะที่ 5 (สัปดาห์ที่ 5)

ในระยะนี้มีกิจกรรมต่างๆที่เด็กชายอิสระสนใจมากกว่าการเขียน ได้แก่ การวาดภาพด้วยสีน้ำ การเล่นหุ่นมือ และการอ่านหนังสือ อย่างไรก็ตามในช่วงกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรม เด็กชายก็วาดภาพโดยไม่ระบายสีและเขียนบรรยายภาพเป็นเหตุการณ์ เรื่องมีลักษณะเป็นเหตุการณ์ตอนหนึ่งในวรรณกรรมที่ฟังมาและมีความสมบูรณ์ในในตอนนั้น (ตัวอย่างที่ 20)

ตัวอย่างที่ 20

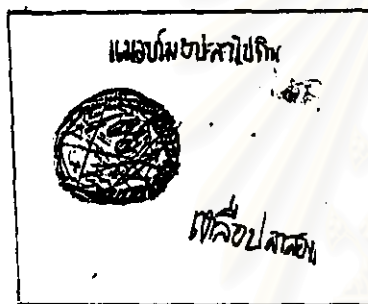
กระต่ายชวนกันไปเล่นกระโดด ก้าว เข่ง ตัวกระต่าย ไม่กินหาที่กระต่ายดำก็ทำหน้าเศร้า

ระยะที่ 6 (สัปดาห์ที่ 6)

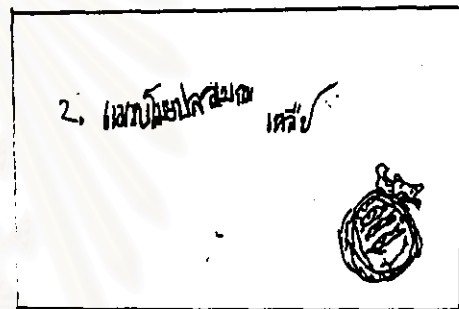
ในระยะนี้เป็นช่วงเวลาที่เกิดรายอิสระเลือกและทดสอบทำกิจกรรมต่างๆตามความสนใจ แต่ยังคงความสามารถในการเขียนเรียบเรียงเรื่องราวไว้ได้ในระดับหนึ่ง เรื่องราวในผลงานบางชิ้น ไม่มีความเป็นเรื่องราวที่สมบูรณ์เนื่องจากเป็นระยะที่กำลังลงทำกิจกรรมใหม่ๆด้วยตนเอง (ตัวอย่างที่ 21)

ตัวอย่างที่ 21

เด็กชายแก้ว วาดภาพและเขียนเรื่อง เขียนเด่นเป็นหนังสือ เขียนแบบหนังสือเรื่อง แมวกับปลาชุกที่ครูเขียนขึ้นให้ดูเป็นแบบอย่าง

แมวกับปลาชุก

แมวกับปลาชุก

ตอนที่ 2.4.2 ข้อมูลเชิงบรรยายเกี่ยวกับความพึงพอใจในการอ่านของ

นักเรียน 1 คน

เด็กชายอิสระมีการพัฒนาความพึงพอใจในการอ่าน แบ่งออกเป็น 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 (สัปดาห์ที่ 1)

ในระยะนี้เด็กชายอิสระให้ความสนใจกับการวาดภาพ ระบายสี และเขียนบรรยายภาพ ใช้เวลาในการทำกิจกรรมดังกล่าวเป็นเวลานาน จากการสังเกตพบว่าเด็กชายอิสระไม่ได้เข้าไปเลือกหนังสือที่มุมหนังสือเด็ดตลอดช่วงเวลาในสัปดาห์ที่ 1

ระยะที่ 2 (สัปดาห์ที่ 2)

ในระยะนี้เด็กชายอิสระเริ่มสนใจเลือกหนังสือที่มุกหนังสือ หนังสือที่เลือกเป็นอันดับแรกคือหนังสือที่ครูเคยอ่านให้ฟัง เด็กชายอิสระมักเลือกหนังสือไปนั่งกับเพื่อนในกลุ่ม เปิดดูรูปภาพและหยุดสนทนาก็คงกับรูปภาพในหนังสือ

ระยะที่ 3 (สัปดาห์ที่ 3-4)

ในระยะนี้เด็กชายอิสระเริ่มอ่านหนังสือที่ครูเคยอ่านให้ฟัง โดยเปิดอ่านทีละหน้าจนจบ ลักษณะการอ่านเป็นการอ่านเรื่องจากภาพและการใช้คำค้นหา เด็กชายอิสระเริ่มเลือกสถานที่สำหรับอ่านหนังสือเงียบๆคนเดียว โดยมักเลือกนั่งอ่านบริเวณแคร่ไม้ไผ่ติดกับหน้าต่างซึ่งมีแสงค่อนข้างสว่างมาก จากการสังเกตพบว่าเด็กชายเฝ้าสมาธิและอ่านหนังสือได้ดีในที่มีแสงสว่างมากกว่าอันเป็นแบบการเรียนรู้(Learning Style)ของเด็กชายอิสระเอง

ในระยะนี้เด็กชายอิสระเริ่มยืมหนังสือกลับไปอ่านที่บ้าน และเขียนในสมุดบันทึกการอ่านเป็นประจำ แต่การบันทึกเป็นเพียงการวาดภาพตอนที่ชอบเท่านั้น

ระยะที่ 4 (สัปดาห์ที่ 5-6)

ในระยะนี้ เด็กชายอิสระมักใช้เวลาว่างที่มีมาเลือกหนังสืออ่าน การเลือกหนังสือมีความหลากหลายขึ้น ไม่เลือกเฉพาะหนังสือที่ครูเคยอ่านให้ฟังเหมือนในระยะที่ 3 นอกจากนี้พบว่าเด็กชายอิสระเลือกทำกิจกรรมที่เกี่ยวกับหนังสือที่อ่านตามความพอใจของตนเอง โดยครูไม่ได้มอบหมาย และเขียนบันทึกการอ่านในสมุดบันทึกการอ่าน(ตัวอย่างที่ 22)

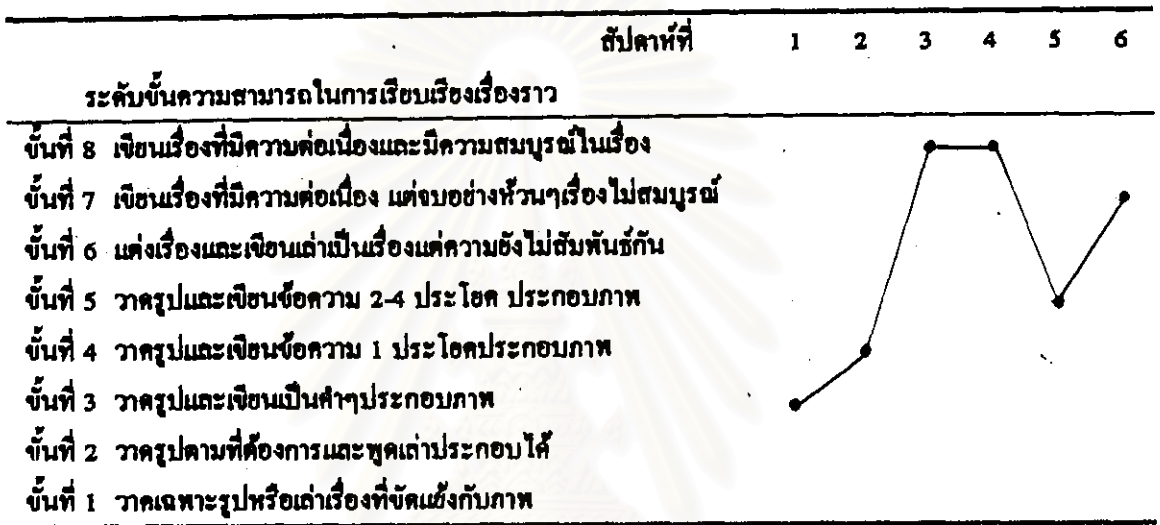
ตัวอย่างที่ 22

ตัวอย่างการบันทึกการอ่านในสมุดบันทึกการอ่าน(Book report)ของเด็กชายอิสระ

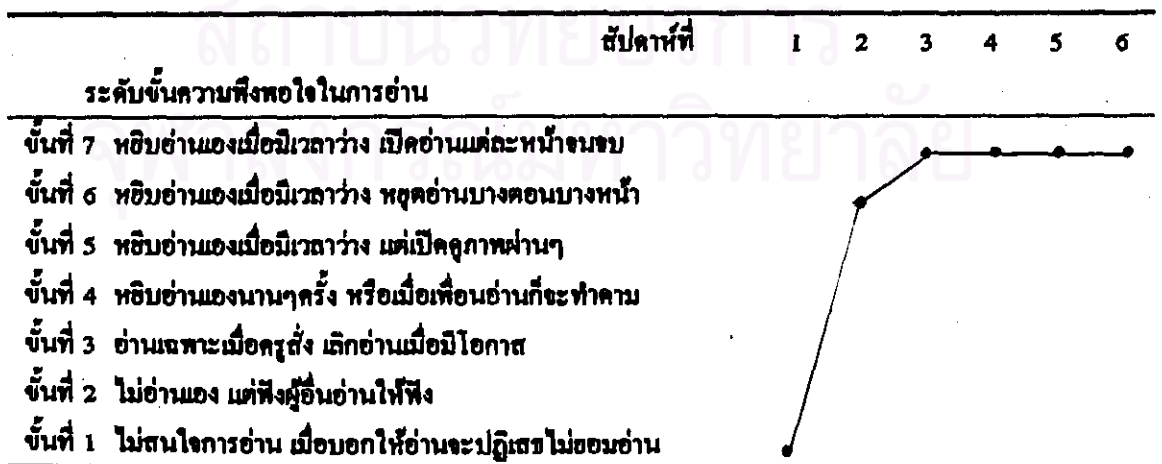
The image shows a rectangular form with several sections. At the top, there are lines for writing, with some text written in Thai. Below this is a section with a drawing of a fish. At the bottom, there are more lines for writing, with some text written in Thai. The form appears to be a template for a book report.

การพัฒนาความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราว ความพึงพอใจในการอ่าน และ ความพึงพอใจในการเขียนของเด็กชายอิสระ สามารถสรุปได้ดังในตารางที่ 13-15 .

ตารางที่ 13 ความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราวที่ปรากฏในงานเขียนของเด็กชายอิสระ ในแต่ละสัปดาห์

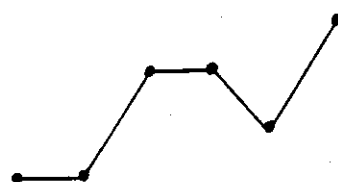

ตารางที่ 14 ความพึงพอใจในการอ่านที่แสดงออกด้วยวิธีที่ใช้ในการอ่านของเด็กชายอิสระ ในแต่ละสัปดาห์

ตารางที่ 15 ความพึงพอใจในการเขียนที่แสดงออกด้วยวิธีการเขียนข้อความในผลงานเขียน
ของเด็กชายอิสระในแต่ละสัปดาห์

	สัปดาห์ที่	1	2	3	4	5	6
ระดับขั้นความพึงพอใจในการเขียน							
ขั้นที่ 7	ลอกเรื่องราว แต่งหรือเขียนเป็นเรื่องราวในตารางด้วยตนเอง						
ขั้นที่ 6	แต่งหรือเขียนเป็นเรื่องราวเมื่อครูมอบหมาย						
ขั้นที่ 5	เขียน 2-3 ประโยคเมื่อครูมอบหมาย						
ขั้นที่ 4	เขียนเป็นคำๆ หรือ 1 ประโยค เมื่อครูมอบหมาย						
ขั้นที่ 3	ลอกคำหรือข้อความตามตัวอย่างในหนังสือหรือที่คนอื่นเขียนให้อ่าน ตามที่ได้รับมอบหมาย						
ขั้นที่ 2	ไม่ยอมเขียนด้วยตนเองแต่ขอให้คนอื่นเขียนข้อความที่ต้องการให้						
ขั้นที่ 1	ไม่สนใจการเขียน เมื่อบอกให้เขียนจะปฏิเสธไม่ยอมทำ						

ตอนที่ 2.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยายเกี่ยวกับระดับขั้นความสามารถทางภาษา
ด้านอื่นๆของนักเรียน ระหว่างการดำเนินการใช้โปรแกรม

แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ด้านตามลักษณะกิจกรรมในการดำเนินการใช้
โปรแกรมดังนี้

1) กิจกรรมการฟังครูอ่านวรรณกรรม(Read Aloud)

กิจกรรมการฟังครูอ่านวรรณกรรมจัดขึ้นบนหลักการที่ให้นักเรียนได้เห็นแบบอย่างที่ดี
ในการอ่านออกเสียง ได้ซึมซับเรื่องราวจากวรรณกรรมที่ครูอ่านให้ฟัง และได้เห็นแบบแผนของ
ของภาษาเขียนที่ดี เพื่อใช้เป็นข้อมูลในสร้างสรรค์การเขียนของตนเอง

วรรณกรรมที่ผู้วิจัยนำมาอ่านให้นักเรียนฟัง และใช้เป็นหลักในการจัดกิจกรรมต่างๆ
นอกจากได้รับการคัดเลือกจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านวรรณกรรมสำหรับเด็กว่าเป็นหนังสือที่เหมาะสม
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แล้ว ยังให้นักเรียนได้เป็นผู้เลือกวรรณกรรมที่ตนเองชอบ
ในลักษณะการลงคะแนนเสียง(Voting) สำหรับนักเรียนที่เข้าร่วม โปรแกรมการเรียนการสอน
ภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ใช้วิธีให้
นักเรียนเขียนชื่อของตนเอง แล้วนำไปติดในช่องรายชื่อวรรณกรรมที่ผู้วิจัยวางเล่มวรรณกรรมไว้

ภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ใช้วิธีให้นักเรียนเขียนชื่อของตนเอง แล้วนำไปคิดในช่องรายชื่อวรรณกรรมที่ผู้วิจัยวางเล่มวรรณกรรมไว้ข้างๆ นอกจากผู้วิจัยเล่าเรื่องย่อแต่ละเล่มให้นักเรียนฟังแล้ว นักเรียนสามารถเปิดดูรูปภาพเนื้อหาในเล่มได้ เพื่อประกอบการตัดสินใจ ผู้วิจัยนำผลการเลือกวรรณกรรมของนักเรียนไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนตามลำดับ

ด้วยวิธีการดังกล่าว ทำให้กิจกรรมการอ่านวรรณกรรมเป็นกิจกรรมที่นักเรียนรอคอยว่าเมื่อใดครูจะอ่านวรรณกรรมเล่มที่ตนเองเลือก จึงเป็นกิจกรรมที่นักเรียนสนใจอยู่เสมอ

เมื่อเริ่มอ่านวรรณกรรมนักเรียนตั้งใจฟังครูอ่าน มองดูภาพในหนังสือประกอบ บางครั้งเลื่อนที่นั่งเข้ามาจนชิดหนังสือ และบังเพื่อนคนอื่น ในตอนที่ชอบนักเรียนบางคนยิ้มหรือหัวเราะเบาๆ เช่น ตอนที่ช่างเบิ้มไปทำงานที่ร้านทำงานของคุณจาน แต่ทำงานไปใหญ่เมื่อเริ่มเพิ่มจนถูกไล่ออกจากงาน และเอางานไปใหญ่ไปด้วย เหตุการณ์ตอนนี้ทำให้เด็กหญิงมูทิศาหัวเราะชอบใจออกมาคนเดียว จนเพื่อนที่ตั้งใจฟังอยู่เงียบๆ ต้องหัวเราะตามไปด้วย

ในระยะต่อมานักเรียนเริ่มอ่านตามคำบางคำซึ่งเป็นคำหรือประโยคซ้ำๆ กัน เช่น “อย่าทำดีกว่า ไปหางานใหม่” ในเรื่อง อนุบาลช่างเบิ้ม หรือ “ตายแล้ว!” ในเรื่องกระต๊อกระต๊อ กระต๊อกระต๊อ เป็นต้น นอกจากนี้ลักษณะเรื่องราวของวรรณกรรมที่เลือกมาหลายเรื่องสามารถชี้แนะให้นักเรียนอ่านตามได้ ได้แก่ เรื่องที่มีเหตุการณ์ซ้ำๆ กัน เช่น เรื่องฟ้าจำลองร้อง นักเรียนสามารถอ่านตามเป็นประโยคยาวๆ ได้

เมื่อการอ่านวรรณกรรมในช่วงท้ายสัปดาห์ นักเรียนเริ่มคุ้นเคยกับเรื่องราวมากขึ้นจนสามารถอ่านพร้อมกันได้ โดยครูเป็นผู้เปิดหน้าหนังสือให้ ลักษณะการอ่านเช่นนี้ช่วยให้ให้นักเรียนที่สนใจสามารถหยิบหนังสือเรื่องนั้นไปอ่านเองในเวลาว่าง ได้จนจบเล่ม

สรุประดับขั้นการทำกิจกรรมการฟังครูอ่านวรรณกรรมของนักเรียนที่พบจากการวิจัยครั้งนี้ ได้ดังนี้

- ขั้นที่ 1 นั่งฟังเงียบๆ แสดงอารมณ์ร่วมในบางตอน
- ขั้นที่ 2 อ่านตามบางคำ หรือบางประโยคได้
- ขั้นที่ 3 อ่านพร้อมกันกับครู บางคำหรือบางประโยคได้
- ขั้นที่ 4 อ่านเองบางคำ หรือบางประโยคได้
- ขั้นที่ 5 อ่านเองจนจบเรื่อง

ทั้งนี้นักเรียนสามารถพัฒนาการอ่านวรรณกรรมแต่ละเรื่อง จากทั้ง 6 เรื่องจากขั้นที่ 1 ถึงขั้นที่ 5 ได้ภายในระยะเวลา 1 สัปดาห์

2) กิจกรรมการอภิปรายเกี่ยวกับวรรณกรรม(Discussion)

กิจกรรมการอภิปรายเกี่ยวกับวรรณกรรมจัดขึ้นบนหลักการให้นักเรียนได้ ทบทวนเรื่องราวในวรรณกรรม เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในเรื่อง และอธิบายเพิ่มเติมในประเด็น ที่ยังสงสัย ไม่เข้าใจให้กระจ่าง

หลังกิจกรรมการอ่านวรรณกรรมมีการพูดคุยเกี่ยวกับเนื้อเรื่องในวรรณกรรมที่ อ่าน ในระยะแรกนักเรียนไม่ยอมพูดอะไรเลย แม้ว่าผู้วิจัยเปลี่ยนจากการถามคำถามด้วย ภาษาไทยกลางเป็นภาษาถิ่นอีสานแล้วก็ตาม นักเรียนบางคนหลีกเลี่ยงการพูดหรือตอบคำถาม โดยการก้มหน้า หรือขยับไปนั่งข้างหลังเพื่อน

ในระยะต่อมานักเรียนเริ่มมีการตอบคำถามบ้าง แต่ตอบเฉพาะคำถามระดับง่าย ๆ เช่น เต่ากินพระจันทร์ได้หรือไม่ หรือ กระต่ายหรือเต่าที่เข้าเส้นชัยก่อน คำถามเกี่ยวกับความง่าม ๆ เช่น ช้างเบ้มไปทำงานที่ร้านอะไรบ้าง หรือ ยายเข้ากตินสัตว์อะไรลงไปในห้องบ้าง มีบางคำถามที่ผู้วิจัยต้องเปลี่ยนจากภาษาไทยกลางเป็นภาษาถิ่นอีสาน นักเรียนจึงตอบคำถามได้ ในระยะหลังนักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นได้ เช่น เด็กชายประกาศิตเปรียบเทียบตัวละคร กับญาติผู้ใหญ่ว่า “ยายเข้านุงคำซิ่น นุ่งเหี่ยวเหมือนแม่ใหญ่เลย” หรือ เด็กหญิงจุฬาพูดว่า “ถ้าโรงเรียนเรามีสนามเล่นเหมือนอนุบาลช้างเบ้มคงจะดี” นอกจากนี้นักเรียนมีการพูดคุยแสดง ความคิดเห็น และตอบคำถามกันเอง เช่น เด็กชายอิสระถามขึ้นมาเรื่อยๆว่า “ยายเข้านี้เป็นคนบ่ คือกินหยังได้หลายแท้”(ยายเข้านี้เป็นคนหรือเปล่า ทำไมกินอะไรได้มากมาย) เด็กชายกรุงคงตอบ เสียงๆว่า “บ่แม่นคน ยักษ์”(ไม่ใช่คนหรือก เป็นยักษ์)

จากข้อมูลดังกล่าวสามารถสรุปเป็นขั้นการใช้คำถามหรืออภิปรายเกี่ยวกับ วรรณกรรมนักเรียนที่พบในการวิจัยครั้งนี้ ได้ดังนี้

- ขั้นที่ 1 ไม่พูดเลย หลีกเลี่ยงการพูด
- ขั้นที่ 2 ตอบคำถาม ใช่/ไม่ใช่ หรือเกี่ยวกับความง่ามๆได้
- ขั้นที่ 3 พูดแสดงความคิดเห็นได้
- ขั้นที่ 4 ตั้งคำถาม และตอบคำถามเองได้

8) กิจกรรมการอ่านอิสระ(Independent Reading)

กิจกรรมการอ่านอิสระจัดขึ้นบนหลักการให้นักเรียนได้เห็นแบบอย่างในการอ่านในใจจากครู เพิ่มพูนประสบการณ์จากการอ่านเรื่องที่ตนสนใจ และเสริมสร้างนิสัยรักการอ่านให้แก่นักเรียน

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการอ่านอิสระคือ ให้นักเรียนเลือกหนังสือ วารสาร สิ่งพิมพ์ที่สนใจจากมุมหนังสือ แล้วเลือกที่นั่งอ่านในใจเป็นเวลาวันละประมาณ 3-15 นาที หลังจากนั้นอาจเลือกยืมหนังสือกลับไปอ่านที่บ้านได้ตามความสนใจ

ในระยะแรกนักเรียนยังไม่คุ้นเคยกับสภาพของชั้นเรียน จึงไม่กล้าหยิบหนังสือที่มุมหนังสือเลย เมื่อผู้วิจัยได้แนะนำให้ผู้จัดมุมหนังสือและแนะนำวิธีการให้เป็นระยะเพื่อไม่ให้นักเรียนรู้สึกว่าเป็นการสั่งหรือบังคับ เพียงแต่แนะนำบ้างเมื่อนักเรียนปฏิบัติยังไม่ถูกต้อง เช่น วางหนังสือคืนบนชั้นยังไม่เป็นระเบียบ ผู้วิจัยแก้ปัญหาโดยให้นักเรียนทุกคนมีกระดาษแข็งที่เขียนชื่อของตนเอง เวลาเลือกหยิบหนังสือให้วางกระดาษชื่อนั้นไว้แทนตำแหน่งหนังสือที่หยิบมาอ่าน เมื่อไปคืนเข้าชั้นนักเรียนสามารถวางในตำแหน่งเดิมที่มีกระดาษชื่อของตนเองอยู่ ทำให้ชั้นหนังสือเป็นระเบียบเรียบร้อยขึ้น

ในระยะต่อมานักเรียนเริ่มคุ้นเคยกับสภาพบรรยากาศใหม่ของชั้นเรียนแล้ว นักเรียนเริ่มหยิบหนังสือที่มีลักษณะแปลกๆ เช่น หนังสือสามมิติ(Pop-up) มาเล่นกัน หรือ ยืนที่ชั้นหนังสือ กวาดสายตามองรูปภาพปกหนังสือแต่ละเล่มผ่านๆ หรือ บางคนหยิบหนังสือมาเปิดดูภาพผ่านๆ แล้วพูดคุยกับเพื่อนเป็นภาษาถิ่นเกี่ยวกับภาพในหนังสือ หรือ หยิบหนังสือมาเปิดอ่านผ่านๆ แล้วนำกลับไปวางที่ชั้นหนังสือเปลี่ยนเล่มใหม่มาเปิดดู

ในระยะต่อมาเมื่อครูอ่านหนังสือให้นักเรียนฟังไปจำนวนหนึ่งแล้ว นักเรียนมักเลือกหนังสือที่ครูอ่านให้ฟังนี้มานั่งอ่านอย่างจริงจัง โดยเปิดอ่านทีละหน้า พยายามอ่านเรื่องจากภาพและคำที่คุ้นตา หนังสือที่ครูอ่านให้ฟังเป็นหนังสือที่นักเรียนเลือกอ่านและยืมกลับบ้านมาก ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องจัดให้มีหนังสือประเภทนี้หลายๆเล่ม ให้นักเรียนเวียนกันอ่าน

ในช่วงสุดท้ายของการทดลองใช้โปรแกรม นักเรียนบางคนเริ่มเลือกหนังสืออื่นๆที่มีตัวหนังสือน้อยๆมาอ่านบ้าง

จากข้อมูลดังกล่าวสามารถสรุปเป็นขั้นตอนการอ่านหนังสืออิสระของนักเรียนที่พบในงานวิจัยครั้งนี้ ได้ดังนี้

- ขั้นที่ 1 ไม่รู้จักมุมหนังสือ ไม่กล้าหยิบอ่าน
- ขั้นที่ 2 เจาะจงเลือกหนังสือที่มีรูปเล่มแปลกๆมาเล่น
- ขั้นที่ 3 อินมองรูปภาพปกหนังสือที่ชื่นชอบ
- ขั้นที่ 4 เลือกหนังสือมาเปิดดูภาพผ่านๆ
- ขั้นที่ 5 เลือกหนังสือมาเปิดดูภาพผ่านๆ หยุดดูภาพบางหน้า
- ขั้นที่ 6 เลือกหนังสือที่ครูเคยอ่านให้ฟังมาอ่านแต่หน้าจอบ
- ขั้นที่ 7 เลือกหนังสืออื่นมาดูภาพทีละหน้าและหยุดอ่านบางหน้า

ตอนที่ 8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินโปรแกรม เอกสาร สื่อและเครื่องมือประเมินในโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้ทรงคุณวุฒิ
แบ่งเป็น 2 ตอนย่อย ดังนี้

ตอนที่ 8.1 ผลการวิเคราะห์ประเด็นการปรับปรุงแก้ไขโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้วิจัย และคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

1) ประเด็นการปรับปรุงโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทย โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากข้อค้นพบของผู้วิจัย

(1) จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในระยะหลัง และจากผลการทดลองใช้โปรแกรมพบข้อมูลที่สนับสนุนว่า โปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สามารถส่งผลต่อลักษณะพฤติกรรมที่ดีในการเรียนรู้ภาษาของนักเรียนในระยะยาวได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้เพิ่มวัตถุประสงค์ทั่วไป ซึ่งไม่อาจพัฒนาให้เห็นผลได้ในระยะเวลาการดำเนินการใช้โปรแกรม เพียง 6 สัปดาห์ แต่เป็นการเริ่มปลูกฝังลักษณะนิสัยในระยะเริ่มแรกได้

(2) ผลการทดลองการใช้โปรแกรมพบว่าพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนในช่วงกิจกรรมการฟังครูอ่านวรรณกรรม(Read Aloud) มีการเปลี่ยนแปลงไปสู่การอ่านตามครู การอ่านพร้อมครู และการอ่านเองในช่วงวันสุดท้ายของแต่ละสัปดาห์ ในที่สุด

ผู้วิจัยจึงปรับกิจกรรมการฟังครูอ่านวรรณกรรม(Read Aloud)จากการจัดกิจกรรมนี้เพียงกิจกรรมเดียวตลอดสัปดาห์ เป็นการใส่กิจกรรมการอ่านร่วมกัน(Shared Reading) กิจกรรมการอ่านตามกัน(Echo Reading) และกิจกรรมการอ่านพร้อมกัน(Choral Reading) เข้ามาแทนกิจกรรมการฟังครูอ่าน(Read Aloud)ในวันต่อมาของแต่ละสัปดาห์

2) ประเด็นการปรับปรุงโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้คำแนะนำในการปรับปรุงโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ดังนี้

(1) ร่างสาระของโปรแกรมฯ

(1.1) การใช้ภาษาบางหัวข้อในโปรแกรมไม่สามารถสื่อให้ความหมายให้เข้าใจได้ทันที การใช้คำบางคำซ้ำซ้อน การสลับที่คำในประโยค และควรปรับภาษาที่แปลจากภาษาอังกฤษเช่น บริบท(Context) ผู้วิจัยจึงได้ปรับสำนวนภาษาให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น

(1.2) ควรเพิ่มรายละเอียดต่างๆให้เห็นลักษณะเฉพาะของโปรแกรมฯ ได้แก่ กลุ่มเป้าหมาย และควรอธิบายรายละเอียดในหัวข้อต่างๆในโปรแกรมให้ชัดเจนขึ้น ซึ่งผู้วิจัยได้เพิ่มเติมรายละเอียดต่างๆตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะ

(2) คู่มือการใช้โปรแกรมฯ

(2.1) รูปเล่มยังไม่เป็นที่น่าสนใจ ภาพที่ใช้เป็นภาพถ่ายเอกสารขาว-ดำ ทำให้ภาพไม่ชัด ผู้วิจัยได้ปรับปรุงโดยใช้ภาพสีแทน

(2.2) ไม่มีการอ้างอิงเนื้อหาภายในเล่ม ผู้วิจัยอธิบายว่าเพื่อไม่ให้ครูผู้ใช้โปรแกรมฯรู้สึกว่าเป็นเอกสารตำราวิชาการจนเกินไป ผู้ทรงคุณวุฒิจึงแนะนำให้ใช้ตัวเลขกำกับตำแหน่งข้อความที่คัดลอกมาแทน แล้วเขียนรายการอ้างอิงไว้ที่รองปกหน้าบท ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิแนะนำ

(2.3) ควรเพิ่มเนื้อหาภายในเล่มให้ละเอียดเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในเรื่องของวรรณกรรม แต่เพื่อไม่ให้เนื้อหาภายในเล่มมากและดูเป็นเรื่องยากสำหรับผู้ใช้โปรแกรมฯจนเกินไป ผู้วิจัยจึงเลือกเพิ่มเติมเฉพาะประเด็นที่สำคัญ

(3) แผนการจัดกิจกรรม

**ควรเพิ่มเติมความหมายของวรรณกรรมและเหตุผลใน
การวิเคราะห์วรรณกรรมให้ครูผู้ใช้โปรแกรมทราบด้วย ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิ
เสนอแนะ**

(4) เอกสารค้นแบบเครื่องมือประเมินผล

(4.1) **ควรเพิ่มคำชี้แจงวิธีบันทึกเอกสารต่างๆ ซึ่งผู้วิจัยได้
ดำเนินการตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอมา**

(4.2) **ควรเพิ่มเติมภาพรวมของการเก็บรวบรวมผลงานใน
พอร์ตโฟลิโอ(Portfolio) ซึ่งผู้วิจัยได้เพิ่มเติมเป็นแผนภูมิในคู่มือการใช้โปรแกรมฯเล่มที่ 6 เรื่อง
การประเมินผล**

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3.2 การนำเสนอข้อมูลผลการประเมินเกี่ยวกับร่างสาระของโปรแกรมฯ คู่มือการใช้โปรแกรมฯ แผนการจัดกิจกรรมและเอกสารต้นแบบเครื่องมือประเมินโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

แบ่งการนำเสนอผลการประเมินออกเป็น 4 ตอนย่อย ดังนี้

1) ผลการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับสาระของโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ตารางที่ 16 คำขวัญมีเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความหมายการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับสาระของโปรแกรมฯ

สาระของโปรแกรมฯ	\bar{X}	S.D.	การแปลความหมาย
1. ความเชื่อพื้นฐานและหลักการทั่วไป	4.90	0.30	เหมาะสมมากที่สุด
1.1 สอดคล้องกับแนวคิดการเรียนการสอนภาษาแบบธรรมชาติ	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.2 เหมาะสมกับสภาพและระดับพัฒนาการของนักเรียน	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.3 เสนอภาพรวมของโปรแกรมได้ชัดเจน	4.67	0.47	เหมาะสมมากที่สุด
2. วัตถุประสงค์	4.56	0.47	เหมาะสมมากที่สุด
2.1 วัตถุประสงค์ทั่วไป			
2.1.1 สอดคล้องกับความเชื่อพื้นฐานและหลักการ	4.67	0.47	เหมาะสมมากที่สุด
2.1.2 เหมาะสมกับระดับพัฒนาการของนักเรียน	4.33	0.47	เหมาะสมมาก
2.1.3 สามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ได้	4.67	0.47	เหมาะสมมากที่สุด
2.2 วัตถุประสงค์เฉพาะ			
2.2.1 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ทั่วไป	4.67	0.47	เหมาะสมมากที่สุด
2.2.2 วัตถุประสงค์ชัดเจน ง่ายต่อการประเมิน	4.67	0.47	เหมาะสมมากที่สุด
2.2.3 สามารถนำไปใช้ให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้	4.33	0.47	เหมาะสมมาก
3. องค์ประกอบของโปรแกรมฯ	4.58	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.1 วรรณกรรม			
3.1.1 แบ่งประเภทของวรรณกรรมเหมาะสม	5.00	0.82	เหมาะสมมากที่สุด
3.1.2 อธิบายความหมายได้ถูกต้องเหมาะสม	4.00	0.47	เหมาะสมมาก

ตารางที่ 16 (ต่อ) คำวินิจฉัยเชิงคุณภาพ ส่วนเชิงเบนมาตรฐาน และการแปลความหมายการประเมิน โดยผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับสาระของโปรแกรมฯ

สาระของโปรแกรมฯ	\bar{X}	S.D.	การแปลความหมาย
3.2 กิจกรรมการเรียนการสอน			
3.2.1 รูปแบบการเรียนการสอนเหมาะสม	4.67	0.47	เหมาะสมมากที่สุด
3.2.2 แบ่งประเภทของกิจกรรมหลักเหมาะสม	4.33	0.47	เหมาะสมมาก
3.2.3 โครงสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสม	4.67	0.47	เหมาะสมมากที่สุด
3.3 บรรยากาศในการส่งเสริมการเรียนรู้			
3.3.1 จำนวนองค์ประกอบเหมาะสม	4.33	0.47	เหมาะสมมาก
3.3.2 รายละเอียดในแต่ละองค์ประกอบเหมาะสม	4.33	0.47	เหมาะสมมาก
3.3.3 สามารถนำไปปฏิบัติและส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาได้จริง	4.33	0.47	เหมาะสมมาก
3.4 สภาพแวดล้อมทางกายภาพเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษา			
3.4.1 แนวการจัดสภาพแวดล้อมเหมาะสม	4.67	0.47	เหมาะสมมากที่สุด
3.4.2 เสนอแนะการแบ่งพื้นที่ในชั้นเรียนเหมาะสม	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.4.3 สามารถนำไปปฏิบัติและส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาได้จริง	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
4. การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอน	4.44	0.47	เหมาะสมมาก
4.1 ความเหมาะสมของวิธีประเมินกับวัตถุประสงค์การสอน	4.33	0.47	เหมาะสมมาก
4.2 องค์ประกอบของเครื่องมือวัดเหมาะสม	4.33	0.47	เหมาะสมมาก
4.3 เหมาะสมกับระดับพัฒนาการของนักเรียน	4.67	0.47	เหมาะสมมากที่สุด
เฉลี่ย	4.6	0.52	เหมาะสมมากที่สุด

จากตารางที่ 16 พบว่า สาระของโปรแกรมที่ได้รับการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในระดับเหมาะสมมากและเหมาะสมที่สุด โดยคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด

2) ผลการประเมินคู่มือการใช้โปรแกรมการเขียนการสอนภาษาไทยโดยใช้
วรรณกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ตารางที่ 17 คำมีขมิ้มเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความหมายการประเมิน
โดยผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับคู่มือการใช้โปรแกรมฯ

คู่มือการใช้โปรแกรมฯ	\bar{X}	S.D.	การแปลความหมาย
1. เฉลี่ยที่ 1 เอกสารแนะนำโปรแกรม	4.62	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
1. รูปแบบ การจัดวางรูปเล่ม ภาพประกอบน่าสนใจ	4.00	0.82	เหมาะสมมาก
2. รูปแบบการนำเสนอเนื้อหา เหมาะสม	4.33	0.47	เหมาะสมมาก
3. จำนวนหน้าเหมาะสม	4.33	0.94	เหมาะสมมาก
4. ภาษาที่ใช้เข้าใจง่าย	4.00	0.00	เหมาะสมมาก
5. เนื้อหาความรู้มีประโยชน์และนำไปประยุกต์ใช้ได้	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
6. ตัวอย่างถูกต้องเหมาะสม	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
7. เนื้อหาช่วยสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนโดยใช้ วรรณกรรมเป็นฐาน	4.67	0.47	เหมาะสมมากที่สุด
เฉลี่ยที่ 2 วรรณกรรมและการเลือกวรรณกรรม	4.62	0.94	เหมาะสมมากที่สุด
1. รูปแบบ การจัดวางรูปเล่ม ภาพประกอบน่าสนใจ	4.33	0.47	เหมาะสมมาก
2. รูปแบบการนำเสนอเนื้อหา เหมาะสม	4.67	0.47	เหมาะสมมากที่สุด
3. จำนวนหน้าเหมาะสม	4.67	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
4. ภาษาที่ใช้เข้าใจง่าย	4.00	0.00	เหมาะสมมาก
5. เนื้อหาความรู้มีประโยชน์และนำไปประยุกต์ใช้ได้	5.00	0.47	เหมาะสมมากที่สุด
6. ตัวอย่างถูกต้องเหมาะสม	4.67	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
7. เนื้อหาช่วยสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนโดยใช้ วรรณกรรมเป็นฐาน	5.00	0.58	เหมาะสมมากที่สุด

ตารางที่ 17 (ต่อ) ค่ามัธยฐานเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความหมายการประเมิน
โดยผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับคู่มือการใช้โปรแกรมฯ

คู่มือการใช้โปรแกรมฯ	\bar{X}	S.D.	การแปลความหมาย
เล่มที่ 8 การสร้างบรรยากาศเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษา	4.48	0.59	เหมาะสมมาก
1. รูปแบบ การจัดวางรูปเล่ม ภาพประกอบน่าสนใจ	4.00	0.82	เหมาะสมมาก
2. รูปแบบการนำเสนอเนื้อหา เหมาะสม	4.67	0.47	เหมาะสมมากที่สุด
3. จำนวนหน้าเหมาะสม	4.67	0.47	เหมาะสมมากที่สุด
4. ภาษาที่ใช้เข้าใจง่าย	3.67	0.48	เหมาะสมมากที่สุด
5. เนื้อหาความรู้มีประโยชน์และนำไปประยุกต์ใช้ได้	4.33	0.47	เหมาะสมมาก
6. ตัวอย่างถูกต้องเหมาะสม	4.33	0.47	เหมาะสมมาก
7. เนื้อหาช่วยสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนโดยใช้ วรรณกรรมเป็นฐาน	4.67	0.47	เหมาะสมมากที่สุด
เล่มที่ 4 การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ	4.43	0.58	เหมาะสมมาก
1. รูปแบบ การจัดวางรูปเล่ม ภาพประกอบน่าสนใจ	4.00	0.82	เหมาะสมมาก
2. รูปแบบการนำเสนอเนื้อหา เหมาะสม	4.67	0.47	เหมาะสมมากที่สุด
3. จำนวนหน้าเหมาะสม	4.67	0.47	เหมาะสมมากที่สุด
4. ภาษาที่ใช้เข้าใจง่าย	4.00	0.00	เหมาะสมมาก
5. เนื้อหาความรู้มีประโยชน์และนำไปประยุกต์ใช้ได้	4.67	0.47	เหมาะสมมากที่สุด
6. ตัวอย่างถูกต้องเหมาะสม	4.33	0.47	เหมาะสมมาก
7. เนื้อหาช่วยสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนโดยใช้ วรรณกรรมเป็นฐาน	4.67	0.47	เหมาะสมมากที่สุด
เล่มที่ 5 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.48	0.59	เหมาะสมมาก
1. รูปแบบ การจัดวางรูปเล่ม ภาพประกอบน่าสนใจ	4.00	0.82	เหมาะสมมาก
2. รูปแบบการนำเสนอเนื้อหา เหมาะสม	4.67	0.47	เหมาะสมมากที่สุด
3. จำนวนหน้าเหมาะสม	4.67	0.47	เหมาะสมมากที่สุด
4. ภาษาที่ใช้เข้าใจง่าย	4.00	0.46	เหมาะสมมาก
5. เนื้อหาความรู้มีประโยชน์และนำไปประยุกต์ใช้ได้	4.67	0.47	เหมาะสมมากที่สุด
6. ตัวอย่างถูกต้องเหมาะสม	4.67	0.47	เหมาะสมมากที่สุด
7. เนื้อหาช่วยสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการสอน	4.67	0.47	เหมาะสมมากที่สุด

ตารางที่ 17 (ต่อ) ค่ามัธยิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความหมายการประเมิน โดยผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับคู่มือการใช้โปรแกรมฯ

คู่มือการใช้โปรแกรมฯ	\bar{X}	S.D.	การแปลความหมาย
เล่มที่ ๑ การประเมินผล	4.48	0.59	เหมาะสมมาก
1. รูปแบบ การจัดวางรูปเล่ม ภาพประกอบมีน่าสนใจ	4.00	0.82	เหมาะสมมาก
2. รูปแบบการนำเสนอเนื้อหา เหมาะสม	4.67	0.47	เหมาะสมมากที่สุด
3. จำนวนหน้าเหมาะสม	4.67	0.47	เหมาะสมมากที่สุด
4. ภาษาที่ใช้เข้าใจง่าย	4.00	0.00	เหมาะสมมาก
5. เนื้อหาความรู้มีประโยชน์และนำไปประยุกต์ใช้ได้	4.67	0.47	เหมาะสมมากที่สุด
6. ตัวอย่างถูกต้องเหมาะสม	4.67	0.47	เหมาะสมมากที่สุด
7. เนื้อหาช่วยสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนโดยใช้ วรรณกรรมเป็นฐาน	4.67	0.47	เหมาะสมมากที่สุด
เฉลี่ย	4.50	0.90	เหมาะสมมาก

จากตารางที่ 17 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิได้ประเมินเอกสารคู่มือการใช้โปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ดังนี้ เล่มที่มีความเหมาะสมมากที่สุด ได้แก่ เล่มที่ 1 เอกสารแนะนำโปรแกรม และ เล่มที่ 2 วรรณกรรมและการเลือกวรรณกรรม คู่มือที่อยู่ในระดับความเหมาะสมมาก ได้แก่ เล่มที่ 3, เล่มที่ 4, เล่มที่ 5 และ เล่มที่ 6 ในเอกสารคู่มือแต่ละเล่มมีความเหมาะสมในระดับมาก 2 หัวข้อคือ (1) รูปเล่มการจัดวางรูปเล่ม ภาพประกอบ และ (2) ภาษาที่ใช้เข้าใจง่าย หัวข้อประเมินอื่นๆมีความเหมาะสมในระดับเหมาะสมมากที่สุด

3) ผลการประเมินแผนการจัดกิจกรรมในโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ตารางที่ 18 คำขวัญมีเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความหมายการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับแผนการจัดกิจกรรมในโปรแกรมฯ

แผนการจัดกิจกรรม	\bar{X}	S.D.	การแปลความหมาย
1. รูปเล่มแผนการจัดกิจกรรม	4.72	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
1.1 ออกแบบรูปเล่มสะดวกในการนำไปใช้	4.33	0.47	เหมาะสมมาก
1.2 แบ่งองค์ประกอบแผนการจัดกิจกรรมเหมาะสม	4.67	0.47	เหมาะสมมากที่สุด
1.3 วิเคราะห์วรรณกรรมเพื่อใช้ในการเรียนการสอนได้เหมาะสม	4.33	0.47	เหมาะสมมาก
1.4 ออกแบบโครงสร้างกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสม	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.5 สื่อการเรียนการสอนและแบบบันทึกเพื่อเป็นหลักฐานประกอบการประเมินสามารถนำไปใช้ได้จริง	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.6 ความรู้สำหรับครูเพื่อจัดกิจกรรมประสิทธิภาพพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรมเหมาะสม	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
2. กิจกรรมการเรียนการสอน	4.75	0.52	เหมาะสมมากที่สุด
2.1 เหมาะสมกับระดับพัฒนาการของนักเรียน	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.2 เหมาะสมกับลักษณะของเนื้อเรื่องในวรรณกรรม	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.3 กิจกรรมตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน	4.67	0.47	เหมาะสมมากที่สุด
2.4 กิจกรรมกระตุ้นให้นักเรียนได้มีโอกาสดูและแสดงความคิดเห็น	4.67	0.47	เหมาะสมมากที่สุด
2.5 กิจกรรมมีความหลากหลาย ตอบสนองวัตถุประสงค์อย่างสมดุล	4.67	0.47	เหมาะสมมากที่สุด
2.6 นักเรียนได้พัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน	4.67	0.47	เหมาะสมมากที่สุด
2.7 เวลาในแต่ละกิจกรรมมีความเหมาะสม	4.33	0.47	เหมาะสมมาก
2.8 นักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตจริงได้	5.00	0.47	เหมาะสมมากที่สุด
เฉลี่ย	4.74	0.49	เหมาะสมมากที่สุด

จากตารางที่ 18 พบว่าการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่าแทบทุกหัวข้อของแผนการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ยกเว้นหัวข้อการออกแบบรูปเล่ม การวิเคราะห์วรรณกรรม และเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม ที่อยู่ในระดับเหมาะสมมาก

4) ผลการประเมินเอกสารเครื่องมือประเมินในโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทย โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ตารางที่ 18 ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความหมายการประเมิน โดยผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับเอกสารต้นแบบเครื่องมือประเมิน

เอกสารต้นแบบเครื่องมือประเมิน	X	S.D.	การแปลความหมาย
1. เครื่องมือสอดคล้องกับลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
2. ตอบสนองวัตถุประสงค์ในการสอนได้	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
3. เครื่องมือที่ใช้สะดวกในการวัด	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
4. เกณฑ์การประเมินชัดเจน	4.67	0.47	เหมาะสมมากที่สุด
5. องค์ประกอบของเครื่องมือเหมาะสม	4.33	0.47	เหมาะสมมาก
6. สามารถใช้ประเมินพัฒนาการทางภาษาได้	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
เฉลี่ย	4.88	0.87	เหมาะสมมากที่สุด

จากตารางที่ 19 แสดงว่าผู้ทรงคุณวุฒิประเมินเอกสารต้นแบบเครื่องมือประเมินอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด โดยประเมินแทบทุกหัวข้อว่าอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ยกเว้นข้อที่ 5 องค์ประกอบของเครื่องมือ อยู่ในระดับเหมาะสมมาก

ตอนที่ 4 การนำเสนอโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ฉบับสมบูรณ์

โปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ฉบับสมบูรณ์ มีสาระสำคัญโดยสังเขป ดังนี้

ไปนแผนกการเรียนการสอนโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

1. ความเชื่อพื้นฐาน

1.1 เนื่องจากความหมายเป็นหัวใจของภาษา ส่วนไวยากรณ์และเสียงเป็นเพียงส่วนประกอบการเรียนรู้ภาษาจึงต้องมุ่งที่การเรียนรู้ การตีความหมายและรับรู้ความหมายผ่านทางภาษาเป็นสิ่งสำคัญ ด้วยเหตุนี้ นักเรียนจึงสามารถเรียนรู้ภาษาทั้งการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนได้โดยไม่ต้องมีพื้นฐานทางเสียงและไวยากรณ์มาก่อน

1.2 วรรณกรรมสำหรับเด็กเป็นงานเขียนที่มีภาษาเป็นธรรมชาติและเป็นแหล่งข้อมูลสำคัญสำหรับการให้ความหมายของภาษา ตลอดจนโครงสร้างและแบบแผนของภาษา อีกทั้งยังเป็นแหล่งประสบการณ์ที่กว้างขวางซึ่งจำเป็นต่อการพัฒนาทางภาษา โดยมีลักษณะที่สอดคล้องกับธรรมชาติของเด็กจึงควรมีการใช้วรรณกรรมเป็นพื้นฐานในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ทางภาษาหรือการจัดการเรียนการสอนภาษาให้แก่นักเรียน

2. หลักการทั่วไปในการจัดการเรียนการสอน

2.1 กิจกรรมการเรียนการสอนมุ่งให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ทางภาษาจากเรื่องราวในวรรณกรรมไว้เป็นข้อมูลในการเรียนองค์ประกอบของภาษา ซึ่งเป็นลักษณะการเรียนรู้แบบเรียนรู้จากเรื่องราวแล้วเรียนคำ ประโยค และไวยากรณ์ที่จำเป็น(Top-down) หรือเมื่อนักเรียนต้องการ

2.2 กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจะต้องผสมผสาน การฟัง พูด อ่านและเขียนไปด้วยกันและมีความสมดุลระหว่างการใช้ภาษาทั้ง 4 ด้าน

2.3 กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาแบบธรรมชาติ(Whole Language) ต้องอยู่ในบรรยากาศที่ซื่อสัตย์ ฮักผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง(Child-centered) ให้รู้สึกปลอดภัยในการลองผิดลองถูกเพื่อให้สามารถใช้ภาษาได้สมบูรณ์ในท้ายที่สุด

3. วัตถุประสงค์

3.1 วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อพัฒนาความสามารถทางภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ดังนี้

3.1.1 เพื่อพัฒนาให้เข้าใจในความหมายของวรรณกรรม

3.1.2 เพื่อพัฒนาให้เข้าใจรูปแบบการใช้ภาษาในวรรณกรรม

3.1.3 เพื่อพัฒนาทักษะนิสสัยและกลวิธีในการอ่านและการเขียน

3.1.4 เพื่อพัฒนาส่งเสริมให้มีประสบการณ์ที่กว้างขวางและหลากหลาย

3.2 วัตถุประสงค์เฉพาะ

3.2.1 เพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อความหมายโดยอาศัยทักษะทางภาษา อันได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

3.2.2 เพื่อพัฒนาพฤติกรรมในการอ่าน โดยเริ่มจากนิสสัยในการอ่านวรรณกรรม

3.2.3 เพื่อพัฒนาพฤติกรรมในการเขียนเพื่อสื่อความหมาย

4. กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองจาน กิ่งอำเภอหนองฮี จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งมีคุณสมบัติดังนี้คือ

4.1 มีภูมิสำเนาอยู่นอกเขตสุขภาพในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

4.2 มักจะผ่านการเตรียมความพร้อมในชั้นอนุบาล ชั้นเด็กเล็ก หรือศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมาแล้ว อย่างน้อย 1 ปี

อนึ่ง เนื่องจากแผนการจัดกิจกรรมที่จัดทำนั้นมีความยืดหยุ่นสูง ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของนักเรียนที่มีคุณสมบัติแตกต่างออกไปจากกลุ่มเป้าหมายก็สามารถนำไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับนักเรียนของตนได้เช่นกัน

5. องค์ประกอบของโปรแกรม

ความสำเร็จของ โปรแกรมขึ้นอยู่กับองค์ประกอบต่างๆของ โปรแกรม ดังนี้

5.1 วรรณกรรม

5.2 กิจกรรมการเรียนการสอน

5.3 บรรยากาศในการส่งเสริมการเรียนรู้

5.4 สภาพแวดล้อมทางกายภาพเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษา

5.1 วรรณกรรม แบ่งออกเป็น 3 ประเภทโดยยึดหน้าที่เป็นหลัก(Ruddell and Ruddell, 1995 และ Fisher and Terry, 1990) ดังนี้

1) บันเทิงคดี(Fiction) หมายถึง เรื่องราวที่แต่งขึ้นเพื่อความเพลิดเพลินแก่ผู้อ่าน ได้แก่ นิทาน เรื่องแปลและการ์ตูน

2) สารคดี(Nonfiction) หมายถึง หนังสือที่แต่งขึ้นเพื่อให้ความรู้และข้อเท็จจริงต่างๆแก่ผู้อ่านแบ่งตามลักษณะเนื้อหา ได้แก่ สารคดีที่เป็นบทความและสารคดีเชิงสาระความรู้

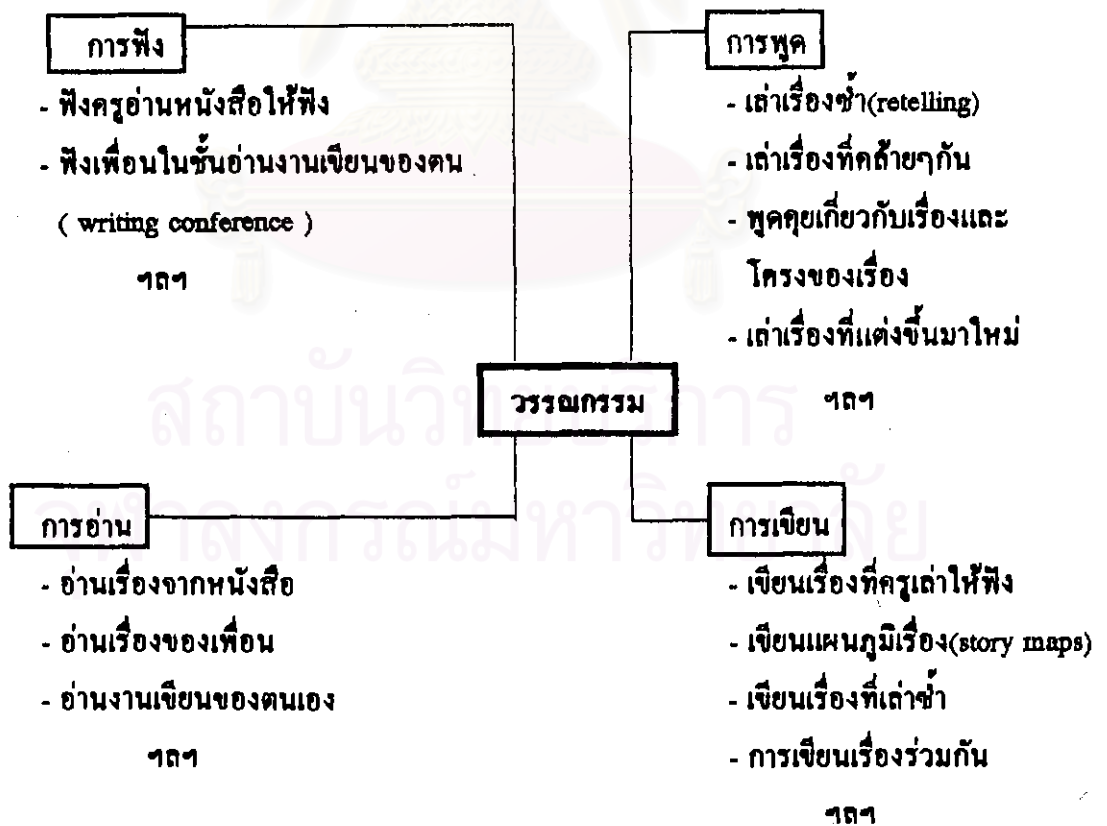
3) บทร้อยกรอง(Poetry) หมายถึง เรื่องราวที่เรียบเรียงโดยมุ่งให้มีความไพเราะทางภาษาเพื่อความจรรโลงใจและสุนทรียภาพทางภาษา เช่น กลอน คำคล้องจอง เป็นต้น

5.2 กิจกรรมการเรียนการสอน

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจัดให้มีความสัมพันธ์กันทั้งทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยกิจกรรมต่างๆอยู่บนพื้นฐานเรื่องราวจากวรรณกรรม รูปแบบการจัดกิจกรรมในรายละเอียดแตกต่างกันไปตามลักษณะเนื้อหาของวรรณกรรม กิจกรรมในภาพรวมมีลักษณะดังตัวอย่างในแผนภูมิ ดังนี้

แผนภูมิที่ 6 รูปแบบกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน

(ปรับจาก Hoskinson and Tompkins, 1987)

กิจกรรมการเรียนรู้การสอนในโปรแกรมประกอบด้วยกิจกรรมหลัก 2 ประเภท โดย
ออกแบบบนพื้นฐานของหลักการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรม
เป็นฐาน ดังนี้ คือ

ตารางที่ 20 ประเภทของกิจกรรมที่ใช้ในโปรแกรมการเรียนรู้การสอนโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หลักการจัดกิจกรรม	ลักษณะกิจกรรม
<p>1. การได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับการอ่าน วรรณกรรมอย่างสม่ำเสมอเป็นพื้นฐานสำคัญและ จำเป็นต่อการพัฒนาการทางภาษาของนักเรียน ประสบการณ์ที่สำคัญได้แก่</p> <p>1.1 ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับหนังสือและ องค์ประกอบของหนังสือ</p> <p>1.2 โครงสร้างของภาษาในหนังสือ: ศัพท์ ไวยากรณ์ หลักภาษา</p> <p>1.3 สนทนาภาพจากการฟังผู้อื่นอ่านหนังสือ และการอ่านหนังสือด้วยตนเอง</p>	<p>กิจกรรมที่ทำเป็นประจำทุกครั้งที่</p> <p>1. กิจกรรมการอ่านวรรณกรรม ได้แก่ กิจกรรมฟังครูอ่าน(Read aloud) กิจกรรมการอ่านร่วมกัน(Shared reading) กิจกรรมการอ่านตามกัน(Echo reading) กิจกรรมการอ่านพร้อมกัน(Choral reading)</p> <p>2. กิจกรรมอ่านอิสระ(Independent reading)</p>
<p>2. เรื่องราวจากวรรณกรรมที่มีคุณภาพจะเป็น แบบอย่างให้นักเรียนได้สร้างสรรค์ผลงานที่มี ความสัมพันธ์กันระหว่างทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง พูด อ่านและเขียน โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Child Centered)</p>	<p>กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรม โดยให้ นักเรียนได้มีโอกาสเลือกปฏิบัติเพื่อให้มี พัฒนาการทางภาษาครอบคลุมทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน ได้แก่ กิจกรรมการใช้ทักษะทาง ภาษาที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรม</p>

แนวในการเลือกกิจกรรม คือ

1. มีความสัมพันธ์และสมดุลระหว่างทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน
2. มีความสอดคล้องกับประเภทของวรรณกรรมและลักษณะของเนื้อหา
3. ปรับตามความเห็นและความสนใจของนักเรียน
4. มีความเหมาะสมกับระยะเวลาในการทำกิจกรรม

การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน วรรณกรรม 1 เล่ม ใช้เวลา
จัดกิจกรรมการเรียนการสอนประมาณ 5 วัน วันละประมาณ 2 ชั่วโมง ทั้งนี้ครูผู้สอนอาจยืดหยุ่น
เพิ่มหรือลดกิจกรรมได้ตามความเหมาะสม โดยคำนึงถึงโครงสร้างที่กำหนดให้ ดังนี้

ตารางที่ 21 โครงสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

[ปรับจาก นิโคลและโรเบิร์ตส (Nicoll and Roberts, 1993)]

	กิจกรรมการอ่านและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรม (1 ชั่วโมง 45 นาที)			กิจกรรมอ่านอิสระ (15 นาที)
วันที่ 1	กิจกรรมระดมความคิด พื้นฐานที่เกี่ยวข้อง กับวรรณกรรม	กิจกรรมการฟังครู อ่านวรรณกรรม (Read Aloud)	กิจกรรมสนทนา/ อภิปรายเกี่ยวกับ วรรณกรรม	- อ่านหนังสืออิสระ - บันทึกการอ่าน - ยืมหนังสือ
วันที่ 2	กิจกรรมการอ่าน ร่วมกัน ครั้งที่ 1 (Shared reading)	กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรม		- อ่านหนังสืออิสระ - บันทึกการอ่าน - ยืมหนังสือ
		วางแผน และทำงาน	- นำเสนอผลงาน - สะท้อนเกี่ยวกับผลงาน	
วันที่ 3	กิจกรรมการอ่าน ร่วมกัน ครั้งที่ 2 (Shared reading)	กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรม		- อ่านหนังสืออิสระ - บันทึกการอ่าน - ยืมหนังสือ
		วางแผน และทำงาน	- นำเสนอผลงาน - สะท้อนเกี่ยวกับผลงาน	
วันที่ 4	กิจกรรมการอ่าน ตามกัน (Echo reading)	กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรม		- อ่านหนังสืออิสระ - บันทึกการอ่าน - ยืมหนังสือ
		วางแผน และทำงาน	- นำเสนอผลงาน - สะท้อนเกี่ยวกับผลงาน	
วันที่ 5	กิจกรรมการอ่าน พร้อมกัน (Choral reading)	กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรม		- อ่านหนังสืออิสระ - บันทึกการอ่าน - ยืมหนังสือ
		วางแผน และทำงาน	- นำเสนอผลงาน - สะท้อนเกี่ยวกับผลงาน	

5.8 บรรยากาศในการส่งเสริมการเรียนรู้

การสร้างบรรยากาศในการส่งเสริมการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งในการส่งเสริมการเรียนรู้ตามปรัชญาการสอนภาษาแบบธรรมชาติ(Whole Language)ซึ่งมีองค์ประกอบ 3 ประการคือ

5.3.1 ครูผู้สอน จะต้องมีความสมบัติ ดังนี้

- 1) ยอมรับคุณค่าของผู้เรียนในฐานะบุคคล(respect as a person)
- 2) มีการสื่อสารแบบเปิด(open communication) สนับสนุนความต้องการของนักเรียนที่จะพัฒนาให้เต็มศักยภาพเท่าที่จะเป็นไปได้(self actualization)

5.3.2 นักเรียน จะต้องได้รับการฝึกให้มีคุณสมบัติ ดังนี้

- 1) ตั้งใจฟัง แลกเปลี่ยนความคิด และประเมินงานของตนเองและผู้อื่นได้
- 2) ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี

5.3.3 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน จะต้องมิตักษณะดังนี้

- 1) นักเรียนมีความรู้สึกมั่นคง ปลอดภัย(risk-free environment)
- 2) ให้นักเรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาอยู่ตลอดเวลา ในรูปแบบต่างๆที่นักเรียนพอใจ
- 3) ครูวิจารณ์หรือให้ข้อมูลป้อนกลับแก่นักเรียนในทางบวกเสมอ (positive comment)

5.4 สภาพแวดล้อมทางกายภาพเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษา

แนวการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษามีดังนี้

5.4.1 มีมุมหรือศูนย์การอ่านที่รวบรวมวรรณกรรมต่างๆ เช่น หนังสือ นิตยสาร หนังสือพิมพ์ และวัสดุการอ่านอื่นๆ ซึ่งมีความหลากหลายทั้งในระดับความยากง่าย ประเภทของวรรณกรรม ตลอดจนเนื้อหา

5.4.2 มีพื้นที่ว่างให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมกลุ่ม และมีพื้นที่มากพอที่แต่ละกลุ่มจะทำกิจกรรมในหัวข้อของวรรณกรรมได้โดยไม่รบกวนกลุ่มข้างเคียง

5.4.3 มีพื้นที่และระบบการจัดเก็บอุปกรณ์ต่างๆที่จำเป็น เช่น เครื่องเขียน เป็นต้น ที่ช่วยให้นักเรียนสามารถหยิบใช้เพื่อทำกิจกรรมในข้อ 5.4.2 หรือกิจกรรมรายบุคคลได้อย่างอิสระ

5.4.4 สภาพของชั้นเรียนจัดแบบไม่เป็นทางการ(Informal) เพื่อให้ นักเรียนได้ เรียนรู้ในบรรยากาศที่ผ่อนคลาย

5.4.5 เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดชั้นเรียน และใช้ชั้นเรียนให้ นักเรียนเกิดการเรียนรู้ให้มากที่สุด

5.4.6 ในห้องเรียนแสดงรูปแบบการใช้ภาษาที่หลากหลายทั้ง จดหมาย ประกาศ ข่าวก หนังสือนิตยสาร เพื่อเป็นแบบอย่างในการอ่านเขียนให้แก่ นักเรียน

5.4.7 มีวัสดุอุปกรณ์ที่หลากหลายให้นักเรียนได้เลือกใช้ในการสร้างสรรค์งานของ ตนเอง ทั้งนี้ควรมีระบบการจัดเก็บวัสดุอุปกรณ์ต่างๆให้เป็นระเบียบด้วย

5.5 การวัดและประเมินผลการเรียน

เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผลการเรียน ได้แก่

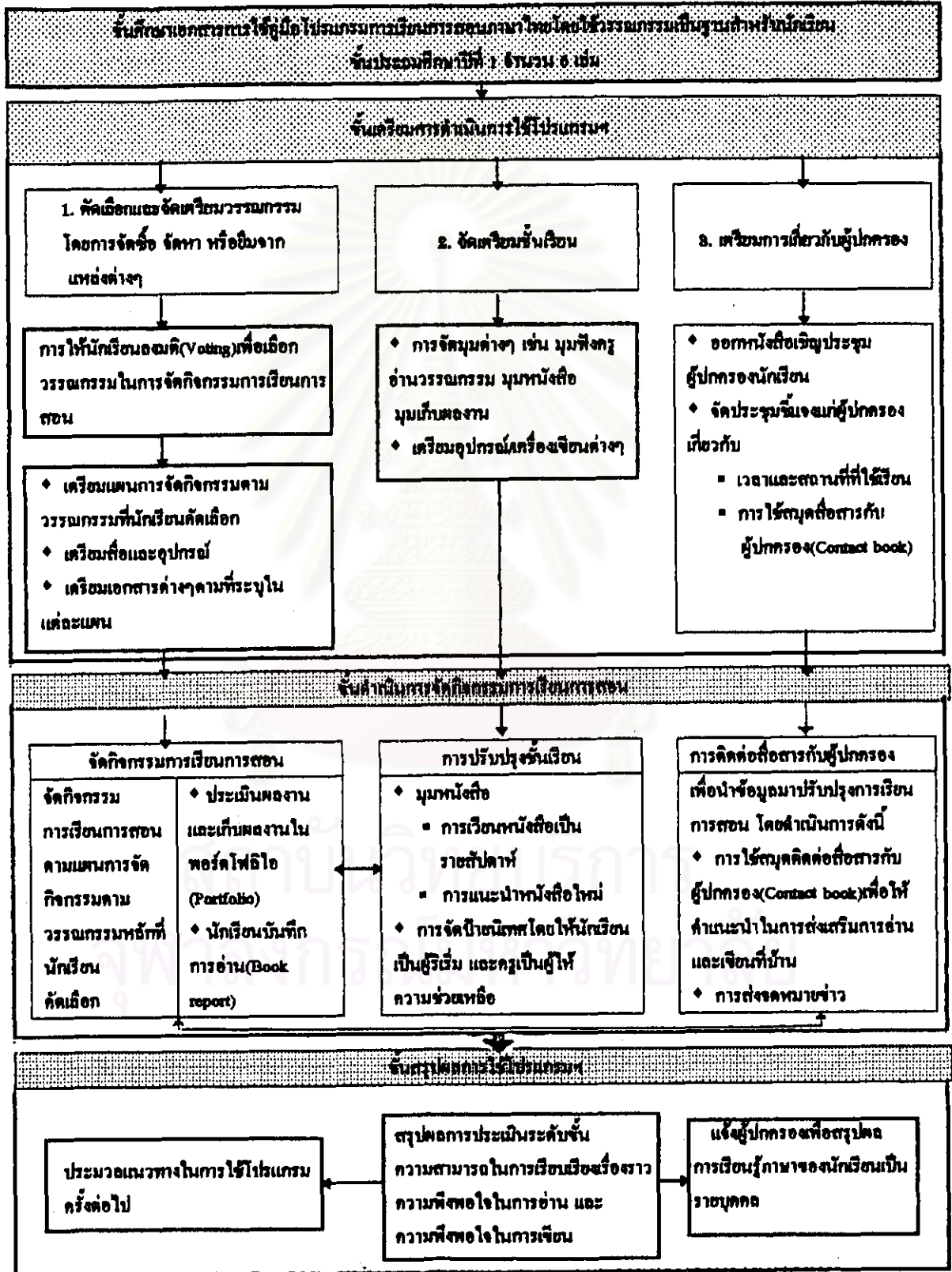
4.5.1 พอร์ตโฟลิโอ(Portfolio) เพื่อรวบรวมหลักฐานงานเกี่ยวกับการเรียนภาษาไทย ของนักเรียน และ แบบสรุปและวิเคราะห์นักเรียนรายบุคคล(Individual profile) เป็นแบบสรุป ข้อมูลระดับชั้นความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราว ความพึงพอใจในการอ่านและ ความพึงพอใจในการเขียนของนักเรียน โดยสรุปวิเคราะห์จากหลักฐานต่างๆและสรุปตามเกณฑ์ที่ ตั้งไว้

4.5.2 แบบสรุปการประเมินนักเรียนในชั้นเรียน(Group profile) เป็นแบบสรุปข้อมูล แสดงภาพรวมของนักเรียนในชั้นเรียน ประกอบด้วยชั้นความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราว ความพึงพอใจในการอ่าน และความพึงพอใจในการเขียน เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและ ช่วยเหลือนักเรียน ตลอดจนเป็นเครื่องมือในการวัดผลสัมฤทธิ์ของ โปรแกรมการเรียนการสอน ภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

6. การดำเนินการการใช้โปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

มีขั้นตอนการดำเนินการใช้โปรแกรมฯ ตามแผนภูมิที่ ดังนี้

แผนภูมิที่ 7 การดำเนินการใช้โปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

จากแผนภูมิที่ 7 การดำเนินการใช้โปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้
วรรณกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แสดงขั้นตอนในการดำเนินการใช้
โปรแกรมฯ โดยแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาเอกสารคู่มือการใช้โปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรม
เป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ขั้นที่ 2 เตรียมการดำเนินการใช้โปรแกรมฯ แบ่งการเตรียมการออกเป็น 3 ส่วน คือ

1) การคัดเลือกวรรณกรรมและจัดเตรียมวรรณกรรม

ในการดำเนินการใช้โปรแกรมฯ จำเป็นต้องใช้วรรณกรรมจำนวนมาก การจัด
เตรียมวรรณกรรมจึงเป็นส่วนสำคัญในการสร้างบรรยากาศส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาของนักเรียน
วรรณกรรมที่ใช้ในโปรแกรมฯ ประกอบด้วย 2 ประเภท คือ

1.1) วรรณกรรมหลัก 8 เล่มที่ใช้เป็นฐานในการจัดกิจกรรม ได้แก่เรื่อง
อนุบาลช้างเบ็มี, พี่จ๋าอย่าร้อง, พระจันทร์รอรอยไหม, กระจ่ายกับเต่า, กระจ่ายแต่งงาน,
แพะสามตัว, กระจกกระดิกกระดือกระเดือก และ ความลับในกระสอบ เมื่อนักเรียนได้ลงมือ
คัดเลือกวรรณกรรมในการจัดกิจกรรม ผู้ใช้โปรแกรมฯ สามารถเลือกใช้ชุดแผนการจัดกิจกรรมที่
สอดคล้องกับวรรณกรรมเรื่องดังกล่าวไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

1.2) วรรณกรรมอื่นๆที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการอ่านอิสระ

การจัดเตรียมวรรณกรรมอาจดำเนินการโดยการจัดหา จัดซื้อ หรือยืมจาก
แหล่งต่างๆ เช่น ห้องสมุดโรงเรียน ห้องสมุดประชาชน เป็นต้น

2) การจัดเตรียมชั้นเรียน

การจัดแบ่งพื้นที่ของชั้นเรียน โดยประกอบด้วยมุมต่างๆ ได้แก่ มุมหนังสือ
มุมฟังครูอ่านวรรณกรรม มุมเก็บผลงานนักเรียน และพื้นที่ในการทำกิจกรรมต่างๆ

3) การเตรียมการเกี่ยวกับผู้ปกครอง

การดำเนินการเกี่ยวกับผู้ปกครองควรมีการดำเนินการดังนี้

3.1) ออกหนังสือเชิญประชุมผู้ปกครองนักเรียน โดยเลือกวันและช่วงเวลา
ที่เหมาะสม

3.2) จัดประชุมชี้แจงทำความเข้าใจร่วมกับการดำเนินการเกี่ยวกับโปรแกรม
ให้ผู้ปกครองทราบ ได้แก่

- (1) ตักยณะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เวลาและสถานที่เรียน
- (2) บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการอ่านเขียนที่บ้าน

(3) การใช้สมุดติดต่อสารกับผู้ปกครอง(Contact book) เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลในการส่งเสริมการอ่านเขียนแก่นักเรียนทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน

ขั้นที่ 8 การดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

1) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามขั้นตอนและโครงสร้างการจัดกิจกรรมตามที่ระบุในแผนการจัดกิจกรรมแต่ละเล่ม โดยจัดกิจกรรมตามวรรณกรรมที่นักเรียนได้คัดเลือกไว้แล้ว

2) การปรับปรุงชั้นเรียน

การปรับปรุงชั้นเรียนมีลักษณะค่อยเป็นค่อยไป โดยให้นักเรียนเป็นผู้ริเริ่มและครูเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือในการปรุง เช่น การนำผลงานจากกิจกรรมการเรียนการสอนมาจัดแสดงที่ป้ายนิเทศของชั้นเรียน

3) การติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครอง

การใช้สมุดติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครอง(Contact book) เพื่อนำข้อมูลการเรียนรู้ภาษาของนักเรียนที่บ้านมาปรับใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน และใช้เป็นเครื่องมือในการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้แก่นักเรียนที่บ้าน นอกจากนี้อาจใช้รูปแบบของจดหมายข่าวร่วมด้วย

ขั้นที่ 4 การสรุปผลการใช้โปรแกรม แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1) การสรุปผลการประเมินระดับขั้นความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราว

ความพึงพอใจในการอ่าน และความพึงพอใจในการเขียน

การสรุปเพื่อเปรียบเทียบระดับขั้นความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราว ความพึงพอใจในการอ่านและความพึงพอใจในการเขียน โดยพิจารณาข้อมูลที่บันทึกและสรุปในรูปแบบบันทึกต่างๆจากพอร์ตโฟลิโอ(Portfolio)

2) การแจ้งผู้ปกครองเรื่องสรุปผลการเรียนรู้ของนักเรียน

ในกรณีที่ยุติการใช้โปรแกรมฯ ผู้วิจัยควรแจ้งให้ผู้ปกครองทราบและแจ้งผลการเรียนรู้ของนักเรียน ในขั้นตอนนี้อาจใช้วิธีการได้หลายวิธี เช่น จัดประชุม จดหมายข่าว

3) ประมวลผลการดำเนินการใช้โปรแกรมเพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุง

โปรแกรมใช้ในการดำเนินการใช้โปรแกรมในครั้งต่อไป

7. เอกสารและสื่อประกอบการใช้โปรแกรมฯ

เอกสารและสื่อประกอบการใช้โปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้
วรรณกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ประกอบด้วย

7.1 คู่มือการใช้โปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ประกอบด้วยคู่มือ 6 เล่ม ดังนี้

7.1.1 เล่มที่ 1 เอกสารแนะนำโปรแกรม

7.1.2 เล่มที่ 2 วรรณกรรมและการเลือกวรรณกรรม

7.1.3 เล่มที่ 3 การสร้างบรรยากาศเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษา

7.1.4 เล่มที่ 4 การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษา

7.1.5 เล่มที่ 5 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

7.1.6 เล่มที่ 6 การประเมินผล

7.2 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 8 เล่ม ดังนี้

7.2.1 แผนการจัดกิจกรรมโดยใช้วรรณกรรมเรื่อง อนุบาลช้างเผือก

7.2.2 แผนการจัดกิจกรรมโดยใช้วรรณกรรมเรื่อง ฟ้าจ้อย่าร้อง

7.2.3 แผนการจัดกิจกรรมโดยใช้วรรณกรรมเรื่อง พระจันทร์อร่อยไหม

7.2.4 แผนการจัดกิจกรรมโดยใช้วรรณกรรมเรื่อง กระต่ายกับเต่า

7.2.5 แผนการจัดกิจกรรมโดยใช้วรรณกรรมเรื่อง กระต่ายแต่งงาน

7.2.6 แผนการจัดกิจกรรมโดยใช้วรรณกรรมเรื่อง แพะสามตัว

7.2.7 แผนการจัดกิจกรรมโดยใช้วรรณกรรมเรื่อง กระต๊อกกระต๊อก

กระต๊อกกระต๊อก

7.2.8 แผนการจัดกิจกรรมโดยใช้วรรณกรรมเรื่อง ความต๊ับในกระตอม

8. การประเมินโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

การประเมินโปรแกรมใช้เอกสารและเครื่องมือในการประเมินผลชุดเดียวกันกับการประเมินผลการเรียนการสอนโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยวัดประสิทธิภาพของโปรแกรม ดังนี้

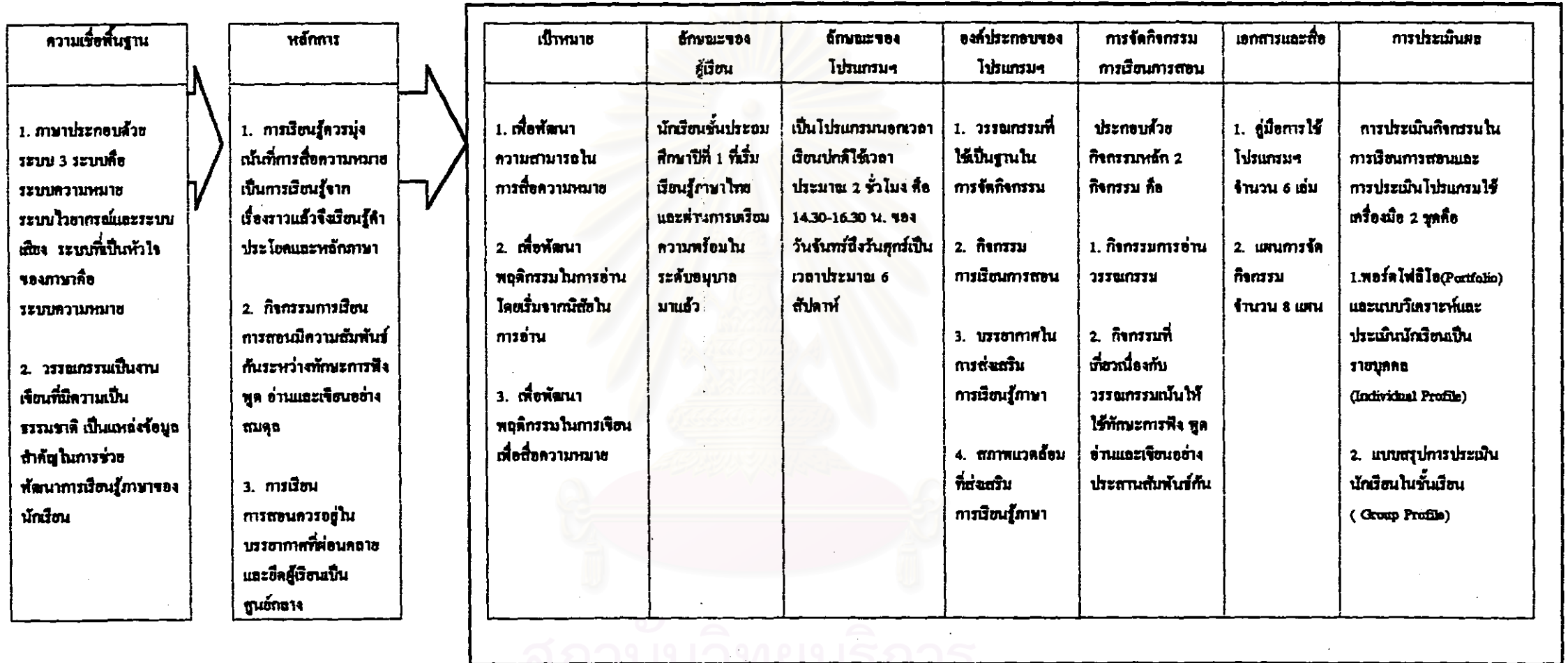
7.1 เมื่อสิ้นสุดการทดลองใช้โปรแกรมฯ นักเรียนมีการพัฒนาระดับชั้นความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราวสูงขึ้นกว่าเมื่อเริ่มทดลองใช้โปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญ

7.2 เมื่อสิ้นสุดการทดลองใช้โปรแกรมฯ นักเรียนมีการพัฒนาระดับชั้นความพึงพอใจในการอ่านสูงขึ้นกว่าเมื่อเริ่มทดลองใช้โปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญ

7.3 เมื่อสิ้นสุดการทดลองใช้โปรแกรมฯ นักเรียนมีการพัฒนาระดับชั้นความพึงพอใจในการเขียนสูงขึ้นกว่าเมื่อเริ่มทดลองใช้โปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 8 กรอบความคิดโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย